

NÁZÁRETI EGYHÁZ
DIÓHÉJBAN

KIK VAGYUNK? – MIT HISZÜNK?

NÁZÁRETI EGYHÁZ
DIÓHÉJBAN

A Názáreti Egyház Egyetemes Szuperintendensek Testülete által támogatott kiadvány

© Názáreti Egyház Alapítvány, 2017

ISBN: 978-963-88215-9-1

A bibliai idézeteket, ha másként nem jelöltük, a Magyar Bibliatársulat megbízásából a Kálvin János Kiadó által 1975-ben kiadott, majd 1990-ben javított ún. új protestáns bibliafordításból vettük.

TARTALOM

BEVEZETÉS
ÖRÖKSÉGÜNK
VILÁGMÉRETŰ EGYHÁZUNK
ALAPELVEINK
KÜLDETÉSÜNK
EGYHÁZUNK JELLEMZŐI
WESLEYÁNUS TEOLÓGIÁNK
HITELVEINK
EGYHÁZTANUNK
EGYHÁZKORMÁNYZÁSUNK
AZ EGYHÁZ: HELYI, KERÜLETI ÉS EGYETEMES
AZ ÖSSZEKAPCSOLT EGYHÁZ

**ISTEN EGYHÁZÁNAK
A MAGA LEGMAGASZTOSABB
FÖLDI ÉS MENNYEI FORMÁIBAN
MEGVANNAK A SAJÁT
ÖSSZEJÖVETELEI,
TANÍTÁSAI ÉS KÖZÖS
ISTENIMÁDATA,
DE MINDEZEKNEK AZT KELL
ELŐSEGÍTENIÜK,
HOGY AZ EGYÉN
ISTEN FIA KÉPÉRE
FORMÁLÓDJON.**

PHINEAS F. BRESEE

A NÁZÁRETI EGYHÁZ ELSŐ EGYETEMES SZUPERINTENDENSE

BEVEZETÉS

A názáreti hívők új nemzedéke kérte, hogy egy rövid és könnyen hozzáférhető kiadványban világosan fogalmazzuk meg az egyház tanításának, történetének, teológiájának, küldetésének, pénzügyeinek és lényegi jellemzőinek alapjait.

A Názáreti Egyház dióhéjban olyan rövid írások gyűjteménye, amelyek kifejtik, miért létezik a Názáreti Egyház: kik vagyunk, és mit hiszünk.

Ez a kiadvány alkalmat ad arra, hogy jobban megértsük az egyház célját – a szentírású szentség terjesztését – és küldetését: Krisztushoz hasonló tanítványokat képezni a népek között.

A Názáreti Egyház dióhéjban elérhető az interneten (címére rákeresve a www.whdl.org-on).

A Názáreti Egyház dióhéjbanat olvasva és tanulmányozva jobban megismerhetjük a Názáreti Egyházat és azt a vágyát, hogy engedelmesen továbbadjuk Jézus Krisztus jó hírét.

Megjegyzés: A Názáreti Egyház dióhéjban kiegészíti, nem pedig helyettesíti az Egyházrendet.

John Wesley, 1703–1791,
a metodista mozgalom alapítója.

ÖRÖKSÉGÜNK

A Názáreti Egyház hiszi, hogy része Krisztus „egy, szent, egyetemes és apostoli” egyházának. E hitünk miatt saját történetünknek tekintjük a keresztyén egyház történetét. Más szóval része vagyunk Isten népe Ó- és Újszövetségben följegyzett és egyetemes történelmének. Ez magában foglalja Krisztus egyházának különféle megjelenési formáit, bárhol legyenek is a világon. Saját hitünk kifejezéseként elfogadjuk a keresztyénség korai hitvallásait.

A történelmi egyházhoz hasonlóan hirdetjük az Igét, kiszolgáltatójuk a szentségeket, és ellátjuk azt a szolgálatot, amely az apostolokkal kezdődött, s a Krisztushoz hasonló életre és szolgálatra nevel. A mindenfelé és minden korban megtalálható hívőkkel együtt engedelmeskedünk a szent életre és az Isten iránti teljes odaadásra vonatkozó bibliai elhívásnak. Ezt nevezük teljes megszentelődésnek, és örömmel hirdetjük e tanba vetett hitünket.

A keresztyén történelemnek sok ága van. Örökségünket a 16. századi protestáns reformációra – konkrétan az angol reformációra – vezetjük vissza, azt követően pedig a 18. századi Wesley-féle ébredésre. Ez az ébredés két fivér, John és Charles Wesley igehirdetéséből pattant ki, s kiterjedt Anglia, Skócia, Írország és Wales egészére. Ez az időszak arról volt ismert, hogy sokan tértek meg a bűnből és kaptak erőt a keresztyén szolgálathoz.

Ez az ébredés megkérdőjelezte a hagyományos egyházi gyakorlatot, mivel az alábbiak jellemezték:

- Laikusok prédikáltak – olyan hívők, akik nem voltak lelkészek vagy diakónusok.
- Az istentiszteleteken egyesek bizonyosságot tettek Istennek az életükben végzett munkájáról.
- A hívőket arra biztatták, hogy fegyelmezett életet éljenek, és a tanítványok kisebb csoportokba verődtek, hogy bátorítsák egymást.

A Wesley-féle ébredés az imént említett új szokások mellett fontos teológiai igazságokat is hangsúlyozott:

- a kegyelemből, hit által történő megigazolást;
- a szintén kegyelemből, hit által történő megszentelődést – más néven keresztyén tökéletességet;
- azt a meggyőződést, hogy a Szentlélek biztosítja a hívőket, hogy megkapták a kegyelmet.

A teljes megszentelődés hangsúlyozása John Wesley sajátos hozzájárulása a keresztyén történelemhez és teológiához. Ő hitte, hogy ez Isten ajándéka, amely lehetővé teszi, hogy a hívők hiteles keresztyén életet éljenek. Wesley tanításai világszerte elterjedtek, Észak- és Dél-Amerikát is beleértve. Észak-Amerikában 1784-ben szervezték meg a Metodista Episzkopális Egyházat, „hogy megújítsák a kontinenst, és ezekben az országokban terjesszék a szentírás-hű szentséget”.

A 19. században újra hangsúlyozni kezdték a keresztyén szentséget. Timothy Merritt megkezdte egy *Útmutató a keresztyén tökéletességhez* című folyóirat kiadását. Phoebe Palmer a szentséget előmozdító hétközi összejöveteleket vezetett, s híres előadóvá, szerzővé és szerkesztővé vált. 1867-ben metodista igehirdetők – különösen John A. Wood és John S. Inskip – „sátoros összejöveteleket” tartottak. Ezek olyan nagyszabású események voltak, ahol az összegyűlt emberek több egymást követő napon tartott istentiszteleteken vettek részt, és gyakran sátrakban aludtak. Ezek az igehirdetők a szentségre összpontosították figyelmüket, és világszerte megújították a wesleyánus szentségre törekvést.

Ebben az időszakban több olyan csoport alakult ki, amely a szentség tanát hangsúlyozta, köztük a Wesleyánus Metodista Egyház, a Szabad Metodista Egyház, az Üdvhadsereg, valamint a mennoniták, a testvérgyülekezetek és a kvékerek néhány közössége. Az evangélisták elvitték ezt a mozgalmat Németországba, az Egyesült Királyságba, Skandináviába, Indiába és Ausztráliába. Miközben ezek a csoportok világszerte terjedtek, a szentséget hangsúlyozó új egyházak is létrejöttek, köztük az Isten Egyháza (Anderson, Indiana állam). Ekkoriban városi missziók és missziótársaságok is növekedésnek indultak. Mivel ez a sok növekedés nem egyetlen egyháznak volt köszönhető, az emberek „a szentségmozgalom” néven emlegették a dolgot. A Názáreti Egyház abból a vágyból fakadóan jött létre, hogy e csoportok jó részét a szentségre összpontosító egyetlen felekezetté egyesítsék.

Miután felekezeti gyökereink a „Wesley-féle ébredésre” és a „szentségmozgalomra” nyúlnak vissza, gyakran a „wesleyánus szentségmozgalom” kifejezéssel utalunk magunkra.

Egység a szentségben

Az Egyesült Államokban Fred Hillery 1887-ben Rhode Island Providence nevű városában megalapította a *Nép Evangéliumi Egyházát*. Ezt követte a Misszió Egyház létrejötte 1888-ban a Massachusetts állambeli Lynnben. 1890-ben ők és nyolc másik gyülekezet létrehozták a Központi Evangéliumi Szentség Szövetséget. 1892-ben Anna S. Hanscome lett az első olyan nő, akit a Názáreti Egyház elődegyházaiban szolgálatra felszenteltek.

1894-ben és 1895-ben William Howard Hoople a new york-i Brooklynban a szentségmozgalomhoz tartozó három gyülekezetből létrehozta az Amerikai Pünkösdi Gyülekezetek Szövetségét. Akkoriban a „pünkösdi” szó a „szentség(mozgalomhoz tartozó)” szinonimája volt. Hillery és Hoople csoportjai 1896-ban egyesültek, s Indiában (1899) és a Zöld-foki Köztársaságban (1901) is működni kezdtek. Hiram Reynolds Kanadában alapított gyülekezeteket (1902). 1907-re a szövetségnek Új-Skóciától Iowaig voltak gyülekezetei.

1894-ben Robert Lee Harris a Texas állambeli Milanban létrehozta a *Krisztus Újszövetségi Egyházát*. A munkát özvegye, Mary Lee Cagle folytatta. 1901-ben C. B. Jernigan alapította meg a Független Szentség Egyház első gyülekezetét a Texas állambeli Van Alstyne-ben. Mindezek az egyházak 1904-ben egyesültek a texasi Rising Starban, létrehozva a Krisztus Szentség Egyházát, amely 1908-ra Georgiától

Új-Mexikóig terjedt, szolgálva a számkivetetteket és rászorulókat, támogatva az árvákat és leányanyákat, kapcsolatot tartva indiai és japán munkásokkal.

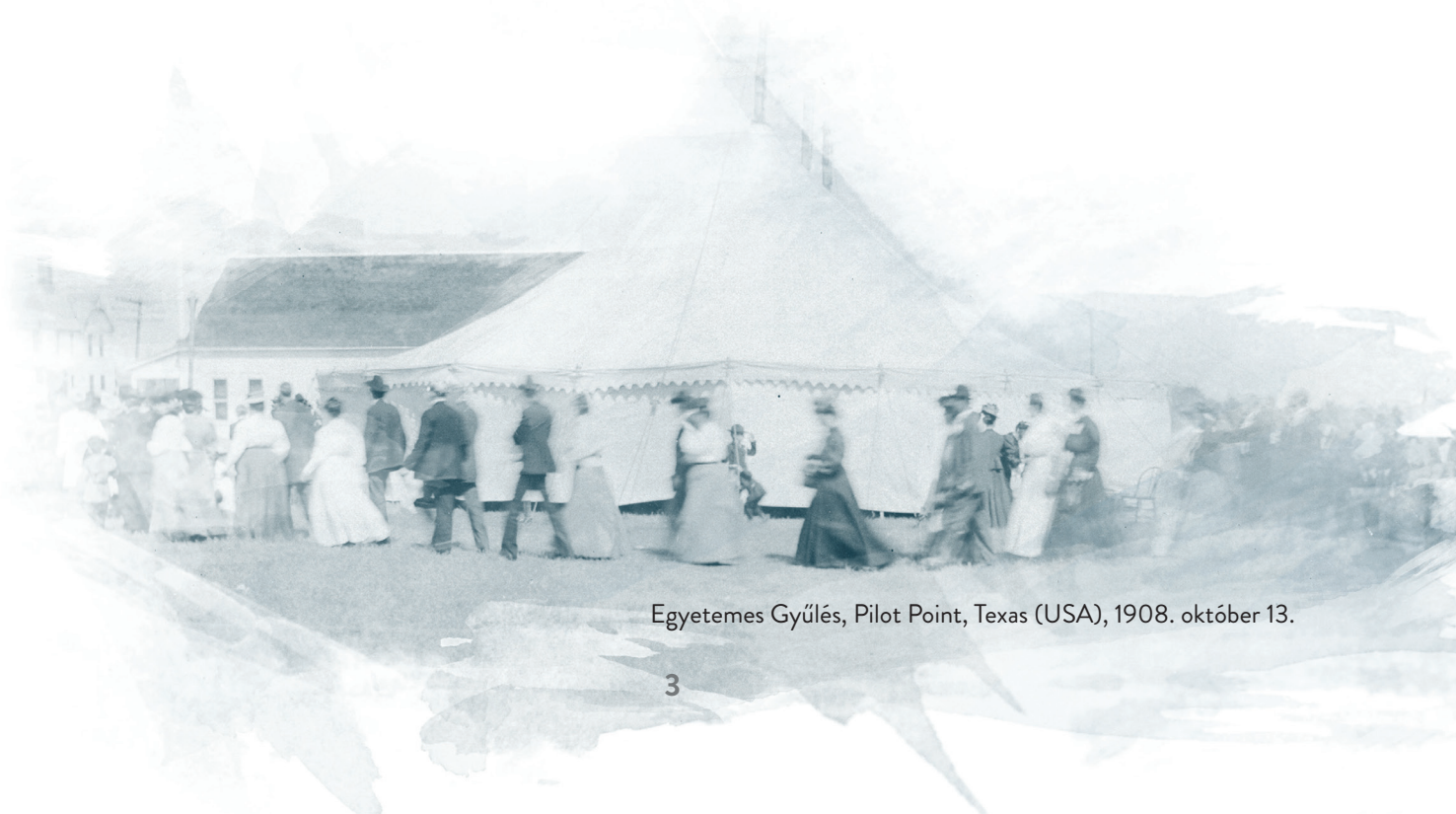
1895-ben Phineas F. Bresee és Joseph P. Widney mintegy 100 társukkal együtt Los Angelesben megalapította a Názáreti Egyházat. Hitték, hogy a hit által megszentelődött keresztyéneknek Krisztus példáját kell követniük, az evangéliumot hirdetve a szegényeknek. Idejüket és pénzüket a lélekmentés és a szükségben lévők megsegítése krisztusi szolgálatának szentelték. A Názáreti Egyház főként az Egyesült Államok nyugati partján terjedt, kelet felé egészen Illinois-ig. Támogattak egy, az indiai Kalkuttában működő hazai missziót is.

1907 októberében Chicagóban találkoztak az Amerikai Pünkösdi Gyülekezetek Szövetsége és a Názáreti Egyház képviselői. Együttesen létrehoztak egy új egyházat, amely egyensúlyba hozza az egyházkezelés kétféle értelmezését, a szuperintendensi szerveződést és a gyülekezetek jogait. Az új egyházban a szuperintendensek feladata lett a már meglévő gyülekezetekről való gondoskodás és az új gyülekezetek alapítása. Ezek a szuperintendensek azonban nem kaptak felhatalmazást arra, hogy beleszóljanak egy teljesen megszervezett gyülekezet önálló tevékenységébe. Ezen az összejövetelen a Krisztus Szentség Egyházának küldöttei is részt vettek. Az első Egyetemes Gyűlés egy olyan nevet fogadott el, amelyet a két korábbi egyház nevéből alkottak: Pünkösdi Názáreti Egyház. Bresee-t és Reynoldsot választották meg egyetemes szuperintendenseknek.

1908 szeptemberében egy másik, H. G. Trumbaur vezette egyház egyesült a Pünkösdi Názáreti Egyházzal. Október 13-án a második Egyetemes Gyűlés a texasi Pilot Pointban együtt ülésezett a Krisztus Szentség Egyháza Egyetemes Tanácsával. Ekkor a két egyház egyesült.

J. O. McClurkan vezette a Pünkösdi Misszió megalakulását 1898-ban a Tennessee állambeli Nashville-ben. Ez a csoport egyesítette az egész környék szentségmozgalomhoz tartozó embereit. Ők lelkipásztorokat és tanítókat küldtek Kubába, Guatemalába, Mexikóba és Indiába. 1906-ban George Sharpe-ot eltávolították a skóciai Glasgow-ban levő gyülekezetéből, mert a keresztyén szentség wesleyánus tanát hirdette. Ő új gyülekezeteket alapított, s végül 1909-ben megalakult a Skót Pünkösdi Egyház. 1915-ben a Pünkösdi Misszió és a Skót Pünkösdi Egyház csatlakozott a Pünkösdi Názáreti Egyházhoz.

1919-ben az Egyetemes Gyűlés a felekezet nevét Názáreti Egyházra változtatta. A „pünkösdi” szó már nem „a szentség tanát” jelentette, mint a 19. század végén. A fiatal felekezet hű maradt eredeti küldetéséhez, a teljes üdvösség/szabadulás evangéliumának hirdetéséhez.

Egyetemes Gyűlés, Pilot Point, Texas (USA), 1908. október 13.

VILÁGMÉRETŰ EGYHÁZUNK

A Názáreti Egyház világméretű felekezet.

Felekezetünknek a világ egészére kiterjedő jellegét az 1915-ig egyesült egyházak alakították ki. Akkoriban a Názáreti Egyháznak voltak gyülekezetei Argentínában, Kanadában, a Zöld-foki Köztársaságban, Kínában, Kubában, Guatemalában, Indiában, Japánban, Mexikóban, Peruban, Szváziföldön, az Egyesült Királyságban és az Egyesült Államokban. 1930-ra az Egyház eljutott Barbadosba, Mozambikba, Palesztinába, Dél-Afrikába, Szíriába és Trinidadra is. Ebben a folyamatban alapvető szerepet játszottak egyes hazai vezetők, köztük V. G. Santin (Mexikó), Hiroshi Kitagawa (Japán) Samuel Bhujbal (India) kerületi szuperintendensek.

Miközben újabb csoportok csatlakoztak a felekezethez, tovább erősödött az Egyház nemzetközi jellege.

1922-ben J. G. Morrison vezetésével a Laikusok Szentség Szövetségéből sok munkás, valamint az Észak- és Dél-Dakota, Minnesota és Montana államokbeli gyülekezetekből több, mint 1000 tag lépett be az Egyházba. Az 1930-as években Chung Nam Soo (Robert Chung) vezetésével koreai lelképásztorok és gyülekezetek hálózata csatlakozott a Názáreti Egyházhoz. Az A. A. E. Berg vezette ausztráliai gyülekezetek 1945-ben egyesültek a Názáreti Egyházzal. 1948-ban Alfredo del Rosso vezetésével olasz gyülekezetek váltak a felekezet részévé. A Hefcibáh Hit Missziói Szövetség dél-afrikai missziója és az Iowa állambeli Tabor városában levő központja 1950 körül egyesült a Názáreti Egyházzal.

A Nemzetközi Szentség Misszió, melyet 1907-ben David Thomas alapított Londonban, David Jones vezetésével komoly missziós munkát alakított ki Dél-Afrikában. Angliai és afrikai gyülekezeteik 1952-ben J. B. Maclagan vezetésével egyesültek a Názáreti Egyházzal. Maynard James és Jack Ford 1934-ben létrehozták Nagy-Britanniában a Kálvária Szentség Egyházat, és 1955-ben egyesültek a

Názáreti Egyházzal. A Szentség Munkásainak Egyháza, melyet 1918-ban Frank Goff alapított a kanadai Ontarióban, 1958-ban csatlakozott a Názáreti Egyházhoz. A nigériaiak az 1940-es években létrehoztak egy hazai Názáreti Egyházat, és 1988-ban Jeremiah U. Ekaidem vezetésével egyesültek a nemzetközi Egyházzal.

Ahogy megerősödött a Názáreti Egyház, szilárdan kialakult a nemzetközi felekezeti identitása. A názáreti hívők e fejlemények fényében tudatosan olyan egyházmodellt alakítottak ki, amely eltér a legtöbb protestáns egyházétól. 1976-ban egy bizottság megvizsgálta a felekezet jövőjét, és az 1980-as Egyetemes Gyűlésnek beszámolva javasolta, hogy a felekezet a következő két elvre építve tudatosan sajátítsa el a nemzetközivé válás stratégiáját:

- Először is, a bizottság elismerte, hogy a Názáreti Egyház gyülekezetei és kerületei világszerte „a hívők olyan világméretű közössége, mely a helyi kulturális közegben teljes elfogadásra talált”.
- Másodszor, felismerte a közös elkötelezettséget „a Názáreti Egyház sajátos küldetése”, nevezetesen „a szentírás-hű szentség terjesztése... [mint] a názáreti identitást meghatározó, vitathatatlan alapelemek legfontosabbika” iránt.

Az 1980-as Egyetemes Gyűlésen „nemzetközi teológiai egyöntetűség” vált láthatóvá a Hitelevék tekintetében. A Gyűlés megerősítette az összes szolgáló teológiai képzésének fontosságát, mindegyik országban/térségben megkívánta a hitoktató intézmények megfelelő támogatását, és érettségre törekvésre hívta fel a názáreti hívőket mint a szentségre összpontosító nemzetközi közösséget. Ez a közösség kétségbe vonta azt a régebbi gyarmati mentalitást, amely két csoportra osztotta az embereket és a népeket: „erősek és gyengék, adományozók és elfogadók”. Ez a modell teret engedett egy olyan hozzáállásnak, „amely a világ teljesen új szemléletét feltételezi: elismeri minden partner erősségeit és egyenlőségét.”¹

Azóta a Názáreti Egyház a protestánsok között egyedülálló módon növekszik. 1998-ra a názáreti hívők fele már nem az Egyesült Államokban és Kanadában élt. A 2001-es Egyetemes Gyűlésen pedig öt küldöttből kettő tanult nyelvként vagy egyáltalán nem beszélt az angolt. 2009-ben az afrikai Eugenio Duarte (Zöld-foki Köztársaság) az egyetemes szuperintendensek közé választották.

Egy nemzetközi szolgálat ismertetőjegyei

A Názáreti Egyház erőfeszítései történetileg az evangelizációra, a szociális szolgálatra és az oktatásra összpontosultak a kultúrák határát átlépő misszionáriusok, valamint a lekipásztorok és laikus munkások ezreinek kölcsönös együttműködése közepette. Ezek a munkások saját kultúrájukban honosították a wesleyánus elveket.

Hiram F. Reynolds vezető szerepet játszott a világevangelizáció – az evangéliumot a kultúrák között terjesztő názáreti hívők – gondolatának megszilárdításában. Egyetemes szuperintendensi megbízatásának 25 éve alatt állandó szorgalmazója volt a misszióknak, és segített a felekezet prioritásává tenni a missziós erőfeszítéseinket. A Nemzetközi Názáreti Misszió – a názáreti missziós törekvések terjedését, oktatását és anyagi támogatását biztosító szervezet – 1915 óta munkálkodik világszerte a gyülekezetekben.

A korai názáreti hívők együtt érző emberek voltak. Bizonyosságot tettek Isten kegyelméről, támogatva az indiai éhezők megsegítését, árvaházakat, hajadon lányoknak és nőknek épült szülőotthonokat alapítva, s a függőségben szenvedők és hajléktalanok között szolgáló városi missziókat létrehozva. Az 1920-as években az orvoslás került az egyház szociális szolgálatának középpontjába. A Názáreti Egyház kórházakat épített Kínában és Szváziföldön, később pedig Indiában és Pápua Új-Guineában. A názáreti egészségügyi

1 Journal of the Twentieth General Assembly, Church of the Nazarene [A Názáreti Egyház huszadik Egyetemes Gyűlésének jegyzőkönyve] (1980): 232. Franklin Cook, The International Dimension [A nemzetközi dimenzió] (1984): 49.

szakemberek betegeket gondoztak, műtétet végeztek, ápolónőket képeztek és mobil klinikákat támogattak a világ legszegényebb emberei között. Az egyház egyes szakterületeken működő olyan intézményeket is létesített, mint például az afrikai leprakórház.

Az 1980-as években az egyház létrehozta a Názáreti Szeretetszolgálatot, ami lehetővé tette, hogy tágabb körű szociális szolgálatot végezzen, amely ma is működik: gyermekek támogatása, katasztrófák utáni kárenyhítés, AIDS-oktatás, árvák támogatása, vízi projektek, ételosztás stb.

A vasárnapi iskolák és a bibliatanulmányozás mindig hozzátartoztak a Názáreti Egyház gyülekezeteinek életéhez. Mindez fontos szerepet játszik a Krisztushoz hasonló tanítványok képzésében. Az egyház a kezdeti évektől fogva támogatta az alapfokú oktatást és művelődést. A legkorábbi példa az 1905-ben alapított kalkuttai Reménység Leányiskola. A Názáreti Egyház iskolái világszerte felkészítik a tanulókat, hogy teljesebben bekapcsolódjanak az élet minden területébe: társadalmi, gazdasági és vallási értelemben egyaránt. Az Egyesült Államokban a legtöbb názáreti egyetemhez a 20. század közepéig általános és középiskola is kapcsolódott.

A Názáreti Egyház alapítói jelentős mértékben támogatták a felsőoktatást. Meg voltak róla győződve, hogy ez rendkívül fontos szerepet játszik a lelkipásztorok és keresztyén munkások képzésében, akárcsak a laikusok formálódásában. A Nemzetközi Oktatási Testület felsorolja a Názáreti Egyház világszerte létező felsőoktatási intézményeit, beleértve az Afrikában, Brazíliában, Kanadában, a Karib-szigeteken, Koreában és az Egyesült Államokban levő bölcsészettudományi főiskolákat és egyetemeiket. Vannak ápolóképző iskolák Indiában és Pápua-új-Guineában. Emellett az egyház bibliai főiskolákat és bibliaiskolákat működtet mind a hat régiójában (Afrika, Ázsia-Óceánia, Eurázsia, Közép-Amerika, Dél-Amerika és USA-Kanada), valamint gondoskodik a posztgraduális teológiai továbbképzésről Ausztráliában, Costaricában, Angliában, a Fülöp-szigeteken és az Egyesült Államokban.

A Názáreti Egyház idővel a világ különböző területein szétszórta jelen levő egyházakból a hívők globális közösségévé vált. A wesleyánus hagyományban gyökerező egyházunk a „keresztyén, szentség, misszió” szavakkal jellemzi híveit (lásd az Alapelvekről szóló részt). A názáreti hívők magukénak vallják az egyház küldetését: „Krisztushoz hasonló tanítványokat képezni a népek között”.

A NÁZÁRETI
EGYHÁZ KÜLDETÉSE, HOGY
MINDEN NÉPET
KRISZTUSOZ HASONLÓ
TANÍTVÁNYOKKÁ
T E G Y Ü N K

ALAPELVEINK

1. Keresztyének vagyunk

Az egyetemes egyház tagjaiként minden valódi hívővel együtt hirdetjük, hogy Jézus Krisztus az Úr, és elfogadjuk a keresztyénség történelmi, Szentháromság-központú hitvallásait és hitelveit. Tiszteljük wesleyanus szentségteológiánk örökségét, és hisszük, hogy ez a Szentíráshoz, a józan észhez, a hagyományhoz és a tapasztalathoz hű hitértelmezést ad.

Minden hívővel egyek vagyunk abban, hogy hirdetjük: Jézus Krisztus az Úr. Hiszük, hogy Isten szeretetből mindenkinek felajánlja a bűnbocsánatot és a vele való kapcsolat helyreállítását. Hiszük, hogy ha megbékülünk Istennel, akkor egymással is meg kell békülnünk, úgy szeretve egymást, ahogy Isten szeret minket, és megbocsátva egymásnak, ahogy Isten is megbocsátott nekünk. Hiszük, hogy közösségi életünknek Krisztus jellemét kell példáznia. Ugy tekintünk a Szentírásra, mint a lelki igazság elsődleges forrására, melyet a józan ész, a hagyomány és a tapasztalat megerősít.

Minden hívővel egyek vagyunk abban, hogy hirdetjük: Jézus Krisztus az Úr.

Az egyháznak – amely a niceai hitvallás szerint egy, szent, egyetemes és apostoli – Jézus az Ura. Az Atya Isten Jézus Krisztusban és a Szentlélek által az egész világnak felajánlja a bűnbocsánatot és a megbékélést. Akik hittel elfogadják Isten ajánlatát, azok Isten gyermekeivé válnak. Miután Krisztusban bűnbocsánatot és megbékélést nyertünk, megbocsátunk és megbékélünk egymással. Így Krisztus egyháza és Teste vagyunk, akik láthatóvá tesszük e Test egységét. Mivel Krisztus egyetlen Teste vagyunk, számunkra „egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség”. Hitet teszünk Krisztus egyházának egysége mellett, és igyekszünk ezt mindenben megtartani (Efezus 4,5.3).

2. A szentség népe vagyunk

Isten, aki szent, minket is szent életre hív. Hisszük, hogy a Szentlélek el akar végezni bennünk egy második kegyelmi munkát – melyet különböző neveken ismerünk, például „teljes megszentelődés” vagy „Szentlélekkel való megkeresztelkedés” –, megtisztítva minket minden bűntől, megújítva bennünket Isten képmására, erőt adva, hogy teljes szívünkben, lelkünkben, elménkben és erőnkben szeressük Istent, s úgy szeressük felebarátainkat, mint magunkat, valamint létrehozva bennünk Krisztus jellemét. A hívők életében a szentség legvilágosabban úgy érthető meg, mint a Krisztushoz való hasonlóság.

A Szentlélek munkája állít helyre minket Isten képére és hozza létre bennünk Krisztus jellemét.

A Szentírás arra hív, a kegyelem arra indít bennünket, hogy imádjuk Istent, és szeressük őt teljes szívünkben, lelkünkben, elménkben és erőnkben, s szeressük felebarátunkat, mint önmagunkat; ezért teljesen odaszánjuk magunkat Istennek, és hisszük, hogy egy második sorsfordító élmény során „teljesen megszentelődhetünk”. Hisszük, hogy a Szentlélek meggyőz, megtisztít, megtölt és megerősít minket, amint Isten kegyelme napról napra átformál bennünket a szeretet, a lelki fegyelem, az erkölcsi tisztaság, az együttérzés és az igazságosság népévé. A Szentlélek munkája állít helyre minket Isten képére és hozza létre bennünk Krisztus jellemét.

Hiszünk az Atya Istenben, a Teremtőben, aki létre hívja a nem létezőket. Egykor mi sem léteztünk, de Isten létre hívott bennünket, magának alkotott, és a saját képére formált minket. Azt a megbízatást kaptuk, hogy Isten képmását hordozzuk: „én, az ÚR vagyok a ti Istenetek, mutassátok hát meg, hogy szentek vagytok! Legyetek szentek, mert én szent vagyok!” (3Mózes 11,44a).

3. Küldetésünk van

Küldöttek vagyunk, akik válaszolunk Krisztus hívására, és erőt kapunk a Szentlélektől, hogy menjünk el az egész világba, tanúskodva arról, hogy Krisztus az Úr, és együttműködve Istennel az egyház építésében és Isten országának növelésében (Máté 28,19–20; 2Korinthus 6,1). Küldetésünk (a) Isten imádatával kezdődik, (b) evangelizációval és, könyörülő szeretettel szolgál a világ felé, (c) a tanítványság révén keresztyén érettségre biztatja a hívőket, valamint (d) a keresztyén felsőoktatás által fölkészíti a nőket és a férfiakat a keresztyén szolgálatra.

A. Küldetésünk Isten imádata

Az egyház küldetése a világban Isten imádatával kezdődik. Olyankor tudjuk a legvilágosabban, mit jelent Isten népének lenni, amikor Isten előtt összegyűlünk, hogy imádjuk őt – énekeljünk, meghallgassuk a Biblia felolvasását, adakozzunk, imádkozzunk, meghallgassuk az igehirdetést, megkeresztelkedjünk, és úr-

vacsorát vegyünk. Az a meggyőződésünk, amely szerint Isten munkája a világban elsősorban az Őt imádó gyülekezeteken keresztül valósul meg, arra a felismerésre vezet minket, hogy a küldetésünkhöz hozzátartozik az új tagoknak az egyház közösségébe történő befogadása és Istent imádó új gyülekezetek alapítása.

Az imádat az Isten iránti szeretetünk legmagasabb szintű kifejezése.

Az imádat az Isten iránti szeretetünk legmagasabb szintű kifejezése: Isten-központú hódolat, mellyel azt tiszteljük, aki kegyelemmel és irgalommal megvált minket. Az imádat elsődleges színhelye a helyi gyülekezet, ahol Isten népe összegyűlik, de nem énközpontú tapasztalatszerzésre vagy öndicsőítésre, hanem lényünk alárendelésére és odaszánására. Az imádat – az Istent szeretettel és engedelmesen szolgáló gyülekezet maga.

B. Küldetésünk az együtt érző, könyörülő szeretet és az evangelizáció

Istennek szentelt népként az Ő szeretetével fordulunk az elveszettek felé, s az ő együttérzésével segítünk a szegényeken és megtörteken. A nagy parancsolat (Máté 22,36–40) és a nagy missziós parancs (Máté 28,19–20) arra készít minket, hogy evangelizációval, együtt érző szeretettel és igazságossággal forduljunk a világhoz. Ezért amellet köteleztük el magunkat, hogy hitre bátorítjuk az embereket, gondoskodunk a rászorulókról, kiállunk az igazságtalanság ellen és az elnyomottak mellett, védjük Isten teremtményeit, vigyázunk a teremtett világra, és közösséget vállalunk mindazokkal, akik az Úr nevét hívják segítségül.

Az egyház a világban végzett missziójával Isten szeretetét mutatja meg. A Biblia annak történetét beszéli el, ahogy Isten megbékíti önmagával a világot, végső soron Krisztus Jézus által (2Korinthus 5,16–21). Isten azért küldte az egyházat a világba, hogy az evangelizáció, az együtt érző könyörület és az igazságosság révén Vele együtt részt vegyen ebben a szeretetet és megbékélést hozó szolgálatban.

C. Küldetésünk a tanítványság

Elköteleztük magunkat, hogy Jézus tanítványai legyünk, és másokat is hívjunk, hogy váljanak az Ő tanítványává. Ezt szem előtt tartva elköteleztük magunkat arra is, hogy biztosítjuk azokat az eszközöket (vasárnapi iskola, bibliatanulmányozás, elszámoltathatóságot nyújtó kis csoportok stb.), amelyek bátorítják a hívőket, hogy előbbre jussanak a keresztyén hit megértésében, valamint az egymással és Istennel való viszonyukban. Értelmezésünk szerint a tanítványsághoz hozzátartozik, hogy alávetjük magunkat az Isten iránti engedelmességnek és a hit fegyelmezett gyakorlatainak. Hisszük, hogy kölcsönös támogatással, keresztyén közösséggel és szeretetteljes elszámoltathatósággal kell segítenünk egymást abban, hogy szent életet éljünk. Ahogy John Wesley mondta: „Isten egymásnak adott bennünket, hogy erősítsük egymás kezét.”

A tanítványság az az eszköz, amellyel a Szentlélek fokozatosan eljuttat minket a Krisztusban való érettséghez.

A keresztyén tanítványság egyfajta életmód. Ez az a folyamat, amelynek során megtanuljuk, hogy Isten szerint hogyan kell élnünk a világban. Ahogy megtanulunk Isten Igéjének engedelmeskedve, a hit fegyelmezett gyakorlatainak alávetve és egymásnak számot adva élni, elkezdjük megérteni a fegyelmezett élet valódi örömét és a szabadság keresztyén jelentését. A tanítványság nem pusztán emberi erőfeszítés, nem szabályok és előírások betartása, hanem az az eszköz, amellyel a Szentlélek fokozatosan eljuttat minket a Krisztusban való érettséghez. A tanítványság által válunk krisztusi jellemű emberekké. A tanítványság végső célja az, hogy Jézus Krisztushoz hasonlóvá formálódjunk át (2Korinthus 3,18).

D. Küldetésünk a keresztyén felsőfokú oktatás

Elköteleztük magunkat a keresztyén oktatás mellett, amely a keresztyén szolgáló életre készíti fel a nőket és a férfiakat. Hittudományi, bibliai és egyéb főiskoláinkon, valamint egyetemeinken eltökélten arra törekszünk, hogy nagyobb tudást szerezzünk, fejlesszük keresztyén jellemünket, s felkészítsük a vezetőket, hogy teljesíteni tudják Istentől kapott elhívásunkat, a gyülekezetben és a világban történő szolgálatot.

A keresztyén felsőoktatás a Názáreti Egyház küldetésének központi eleme. A Názáreti Egyház korai éveiben létrejöttek a keresztyén felsőoktatás intézményei, hogy Isten gyermekeit a wesleyánus szent-ségmozgalom világszerte terjedő ébredése közepette felkészítsék a vezetésre és a keresztyén szolgálatra. A keresztyén felsőoktatás melletti folyamatos elkötelezettségünknek köszönhetően az évek során kialakult a bibliaiskolák, főiskolák és egyetemek világméretű hálózata.

J Ö J J E T E K,
ÖRVENDEZZÜNK
AZ ÚR ELŐTT,
UJJONGJUNK
SZABADÍTÓ
KÖSZIKLÁNKNK
ELŐTT!

KÜLDETÉSÜNK

A Názáreti Egyház küldetése, hogy az embereket minden népből Krisztushoz hasonló tanítványokká tegye.

Világméretű hívó közösségként elköteleztük magunkat Jézus nagy missziós parancsa mellett (Máté 28,19–20). Más szóval a Jézus Krisztusban rejlő új élet jó hírért mindenütt mindenkihez eljuttatjuk. A világ minden táján terjesztjük a szentíráshű szentség – a krisztusi élet – üzenetét.

A Názáreti Egyház olyan embereket köt össze, akik életük Urává tették Jézus Krisztust. Összejöve gyakoroljuk a keresztyén közösséget, s erősíteni kívánjuk egymást a hitben az imádat, igehirdetés, képzés és mások szolgálata révén.

A krisztusi élet iránti elkötelezettségen felül igyekszünk mindenkinek megmutatni Jézus Krisztus együtt érző könyörületét.

Míg az egyház elsődleges célja Isten dicsőítése, arra is elhívattunk, hogy tevékenyen részt vegyünk küldetésének teljesítésében – megbékéltetve Vele a világot.

Ez magában foglalja küldetésünk összes történelmi elvét: az evangelizációt, a megszentelődést, a tanítványságot és az együtt érző könyörületet. Mindezt tömören így foglaljuk össze: Krisztushoz való hasonlóság – a szentség lényege.

A názáreti hívók „kiküldött néppé” válnak – otthonokba, munkahelyekre, közösségekbe, valamint falvakba, városokba és országokba küldettek el. Ma már a világ minden országa/térsége küld ki misszionáriusokat.

Isten továbbra is hívja az egyszerű embereket, hogy rendkívüli dolgokat vigyenek véghez, amit a Szentlélek személye tesz lehetővé.

NÁZÁRETI EGYHÁZUNK JELLEMZŐI

Az Egyetemes Szuperintendensek Testülete a 2013-as Egyetemes Gyűlésen a Názáreti Egyház hét jellemzőjét tárta fel:

1. Jelentőségteljes Istenimádat
2. Teológiai következetesség
3. Szenvedélyes evangelizáció
4. Céltudatos tanítványképzés
5. Gyülekezetfejlesztés
6. Átformáló vezetés
7. Átgondolt együttérzés

Ezek a leírások nem helyettesítik a küldetésünket – „Krisztushoz hasonló tanítványokat képezni a népek között”, sem az alapelveinket – „keresztyén, szentség és misszió”; hanem azt fogalmazzák meg, aminek meggyőződésünk szerint jellemeznie kell a Názáreti Egyház minden gyülekezetét, és amit általában véve minden názáreti hívőnek tükröznie kell. A gyülekezeti vezetőket e jellemzők hangsúlyozására, a názáreti hívők összességét pedig arra biztatjuk, hogy testesítsék meg ezeket keresztyén életükben. Vizsgáljuk meg, hogy idővel hogyan válhatnak valósággá az egész egyházban.

1. Jelentőségteljes Istenimádat

Felhívás az imádatra

Jöjjetek, örvendezzünk az ÚR előtt, ujjongjunk szabadító kősziklánk előtt!
Menjünk eléje hálaadással, ujjongjunk előtte énekszóval!
Mert nagy Isten az ÚR, nagy király minden isten fölött.
Kezében vannak a föld mélységei, a hegyek ormai is az övéi.
Övé a tenger, hiszen ő alkotta, a szárazföldet is az ő keze formálta.
Jöjjetek, boruljunk le, hajoljunk meg, essünk térdre alkotónk, az ÚR előtt!
Mert ő a mi Istenünk, mi pedig legelőjének népe, kezében levő nyáj vagyunk.
(Zsoltárok 95,1–7a)

Teljes meggyőződéssel kijelenthetjük, hogy Istent imádni azt jelenti, hogy elismerjük Őt mint aki a szabadító Kősziklánk, a nagy Isten, a nagy Király minden isten fölött, mindenek teremtője és a népéről gondoskodó Pásztor.

A. Jézus tanítványai az Ő jelenlétében éltek, és a Vele való kapcsolatuk következtében szolgáltak másokat.

- Jézus szolgálni küldte ki tanítványait a világba (Máté 10).
- Később azt mondta nekik, hogy be kell telniük a Szentlélekkel. A felső szobában várakoztak, és a Szentlélek eljött, amint Jézus megígérte (ApCsel 2).
- Miután a tanítványok szolgálni kezdtek a világban, Isten követivé váltak.
- A megbékélésre irányuló küldetésükkel együtt a békéltetés üzenetét vitték magukkal (2Korinthus 5,11–21).
- Pál fogalmazta meg ezt a legjobban: „Tehát Krisztusért járva követségben, mintha Isten kérne általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg az Istennel! Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne”. (2Korinthus 5,20–21)

B. Jézus a nagy missziós parancs teljesítésére hívta fel követőit.

- „Menjete el tehát, tegyete tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig”. (Máté 28,19–20)

Az őskeresztyén egyház egy olyan találkozást követően kezdte valóban teljesíteni ezt a nagy küldetést, amelyre a jelentőségteljes imádat során került sor Antióchiában.

(ApCsel 13,1–4)

C. Jelentőségteljes Istenimádat akkor történik, amikor gyakoroljuk a lelki fegyelem olyan területeit, mint a bűjtörlés és az imádkozás.

- A Szentlélek kiküldte őket, hogy másokat is nyerjenek meg hitüknek.
- Ez az Istenimádat összefüggésében történt.
- Az Istenimádat inspirál minket, és életünkben felszabadítja Isten erejét.

- Az Istenimádat új irányt ad életünknek, összhangba hozva azt Krisztuséval. Az imádat a lelki fegyelem gyakorlásának minden hívő számára kötelező területe, melynek segítségével Isten Jézus szent képére formál minket.
- Az egyéni és a közösségi Istenimádatot egyaránt következetes életgyakorlatunkká kell tenünk.

D. A jelentőségteljes Istenimádat a közösségi istentiszteleteken időt ad Istennek, hogy a maga módján munkálkodjon köztünk.

- Az őskeresztyén egyházban nem bizottságok és tanfolyamok révén intézték az ügyeket.
- Ehelyett gyakran összegyűltek közösségi istentiszteleteken, és lehetővé tették, hogy Isten szabadon munkálkodjon köztük.
- Késznek kell lennünk félretenni terveinket, és időt adni Istennek, hogy megvalósítsa köztünk a terveit.
- A jelentőségteljes Istenimádat szabad mozgásteret enged Istennek, miközben reménykedve várunk rá.
- Időt kell adnunk Istennek, hogy kijelentse magát, s a maga módján és időrendje szerint meggyőzze, megindítsa, megérintse, megszabadítsa és megszentelje az embereket.
- *Az Istenimádat minden közös alkalmára azzal a buzgó várakozással kell jönnünk, hogy Isten az adott alkalommal találkozni fog velünk, és munkálkodni fog köztünk.*
- A hetenkénti istentiszteleteken arra kell számítanunk, hogy Isten nagyon nyilvánvaló módon fog munkálkodni, olyasmit téve, amit csak Isten tehet meg. Sohasem szabad megelégednünk a megszokott összejövetelek szokványos rutinjával.
- Isten gyermekeinek hétről hétre azért kell összejönniük, hogy Isten Lelke hatalmasan megragadja őket.
- Semmi sem helyettesítheti azt, amikor Isten Szentlelke villanyozza fel az emberi lelket.
- Ez a jelentőségteljes közösségi Istenimádat alkalmával működik a legjobban.

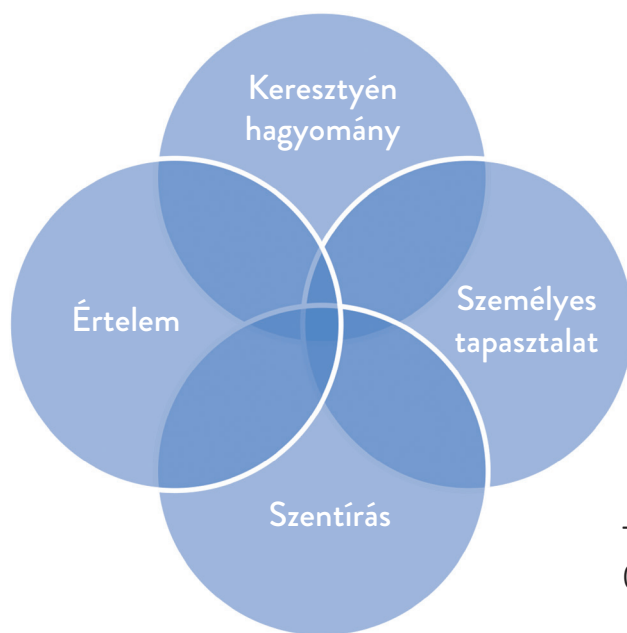
2. Teológiai következetesség

A. A Názáreti Egyház hangjának a nagyobb keresztyén egyházban is hallhatónak kell lennie.

- El kell mondanunk, kik vagyunk teológiailag.
- Ki kell jelentenünk, mi ösztönöz minket cselekvésre, és hogyan éljük meg nézeteinket a mindennapi életben.

B. A teológiai következetességünk (koherenciánk) forrásai az alábbiak.

- Szentírás: Hisszük, hogy a Szentírás alapvető és létfontosságú szerepet játszik Krisztusban nyert identitásunk kifejezésében.
- Keresztyén hagyomány: 2000 év történetének ortodox tanítását különféle keresztyén hagyományok révén ünnepeljük.
- Értelem: Hisszük, hogy Isten Lelke munkálkodik az értelmünk által, s jó ítélőképességet ad elménknek.
- Személyes tapasztalat: Hisszük, hogy Isten munkálkodik a Krisztust követő egyének életében és élete által.

Teológiai következetességünk
(koherenciánk) forrásai

C. Teológiai következetességünk a hitünk alábbi összetevőiből adódik.

- Keresztyének vagyunk.
Mevalljuk a három személyben egy Istenbe – az Atyába, a Fiúba és a Szentlélekbe – vetett hitünket.
Mevalljuk a Jézus Krisztusba mint Isten Fiába vetett hitünket.
Valljuk, hogy Krisztus a Szentháromság második személye.
Ragaszkodunk a keresztyén egyház ortodox hitvallásaihoz és hagyományaihoz.
- Protestánsok vagyunk.
Hisszük, hogy egyedül kegyelemből, hit által igazulunk meg az üdvösségre.
Kiemelt helyet biztosítunk a Szentírás tekintélyének.
Hisszünk az összes hívő papságában.
Valljuk, hogy a prédikáció az Istenimádat élményének központi összetevője, és a szószéket a templomi emelvény közepére helyezzük.
Hisszük, hogy Krisztus testében minden hívő részesül a Lélek ajándékaiban.
- Evangéliumiak vagyunk.
Hisszünk annak lehetőségében és szükségességében, hogy személyes kapcsolatba kerüljünk Jézus Krisztussal a bűneink bocsánata és a jellemünk Krisztus képére történő átformálódása révén.
Hisszük, hogy megváltozott életvitelünk révén tanúskodunk a hitünkről.
- Wesleyánusok vagyunk.
Hisszük Isten alapvető természetét, amely köré épül minden teológia – „Isten szeretet” (1János 4,8).
Hisszük, hogy az emberek szabad akaratukat gyakorolva alakítanak ki jelentőségteljes kapcsolatot Istennel.
Hisszük, hogy Isten kegyelmet és irgalmat gyakorol az emberiség iránt.
Hisszük, hogy Isten megelőző kegyelme jár az ember előtt, tartja vissza őt attól, hogy mélyebbre merüljön a bűnben, és vonzza vissza őt Istenhez.
Hisszük, hogy Isten kereső, megváltó, üdvözítő, megszentelő és elégséges kegyelme munkálkodik az emberben és teszi őt Isten gyermekévé, valamint ad neki tartós győzelmet a keresztyén életben.

Hiszünk a kegyelem optimizmusában, amely az egyén életében megtöri a bűn erejét, s a bűnöst Isten gyermekévé teszi, aki szerető szívvel, tudatosan engedelmeskedik az Úrnak.

- A szentség és a megszentelődés valóságos lehetőség a földi életben.
- Hiszünk a Lélek bizonyoságátételében.

Hiszünk a bizonyosságban, amely által az ember tudhatja, hogy Isten megbocsátotta a bűneit, és amelynek hatására folyamatosan tudatában lehet annak, hogy Jézus Krisztus vére továbbra is elfedezi a múlt bűneit, s napról napra győzelmet ad.

Hiszünk a Lélek vezetésében, amely lehetővé teszi, hogy Isten vezesse az embert életének napi döntéseiben. Isten Lelke olyan sugallatokkal és fékekkel vezetheti gyermekeit, amelyek érezhető útmutatást nyújtanak életútjukhoz.

D. Hiszünk, hogy a szent életnek négy lényeges összetevője van:

- Krisztushoz való hasonlóság – naponta Jézus képére formálódunk át a Szentlélek munkája által, miközben rendelkezésére állunk Isten bennünk végzett munkájának. „Ha tehát van vizsgálat Krisztusban, ha van szeretetből fakadó figyelmeztetés, ha van közösség a Lélekben, ha van irgalom és könyörület, akkor tegyétek teljessé örömeimet azzal, hogy ugyanazt akarjátok: ugyanaz a szeretet legyen bennetek, egyet akarva ugyanarra törekedjétek” (Filippi 2,1–2).
- Életvitel – szent célokra vagyunk elkülönítve, hogy Isten munkáját végezzük világunkban. „Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól. Nem a világból valók, mint ahogy én sem vagyok a világból való. Szenteld meg őket az igazsággal: a te igéd igazság” (János 17,15–17).
- Erő a döntéshez a kísértésben – képesek vagyunk arra, hogy ne engedjünk a test vagy a gonosz függőségeinek vagy indítatásainak, mivel Istentől erőt kaptunk arra, hogy szent életet éljünk. „[Imádkozom, hogy Isten] világosítsa meg lelki szemeteket, hogy meglássátok: milyen reménységre hívott el minket, milyen gazdag az ő örökségének dicsősége a szentek között, és milyen mérhetetlenül nagy az ő hatalma rajtunk, hívőkön. Minthogy hatalmának ezzel az erejével munkálkodik a Krisztusban, miután feltámasztotta őt a halálból, és jobbára ültette a mennyekben” (Efezus 1,18–20).
- A Lélek gyümölcse – Isten tökéletes szeretete, amely szeretetben, örömben, békességben, türelemben, szívésségben, jóságban, hűségben, szelídségben és önmegtartóztatásban nyilvánul meg. „A szeretetben nincs félelem, sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet; mert a félelem gyötrellemmel jár, aki pedig fél, nem lett tökéletessé a szeretetben” (1János 4,18).

E. Hiszünk a *via mediában* – a középútban. Sok kérdésben igyekszünk elkerülni mindkét szélsőséget. Ha csak lehet, nem a szélsőséges részletekre összpontosítunk, hanem inkább a középen elérhető egyensúlyra.

3. Szenvedélyes evangelizáció

A szenvedélyes evangelizáció Jézus emberiség iránti szeretetére és kegyelmére adott válaszuk. A Názáreti Egyház szenvedélyes evangelizációval vette kezdetét, és ez továbbra is a lényegünkhöz tartozik. Phineas Bresee, a Názáreti Egyház első egyetemese szuperintendense mondta: „Tartozunk azzal, hogy mindenkinek ugyanolyan mértékkel adjuk tovább az evangéliumot, amilyennel kaptuk.” Arra összpontosítjuk figyelmünket, hogy segítsünk az embereknek megtalálni a Jézus Krisztusba vetett személyes üdvözítő hitet.

- A. A szenvedélyes evangelizációra Jézus mutatott példát:
- „Amikor látta a sokaságot, megszánta őket, mert elgyötörtek és elesettek voltak, mint a juhok pásztor nélkül. Ekkor így szólt tanítványaihoz: »Az aratnivaló sok, de a munkás kevés: kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába«” (Máté 9,36–38).
 - Jézus mondta: „Vajon nem ti magatok mondjátok-e, hogy még négy hónap, és jön az aratás? Íme, mondom nektek: emeljétek fel a szemeteket, és lássátok meg, hogy a mezők már fehérek az aratásra” (János 4,35).
- B. A szenvedélyes evangelizációra Jézus adott utasítást:
- „Így szólt hozzájuk: »Menjétek el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek«” (Márk 16,15).
 - Azt mondta nekik: „Így van megírva: a Krisztusnak szenvednie kell, de a harmadik napon fel kell támadnia a halottak közül, és hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden nép között, Jeruzsálemtől kezdve” (Lukács 24,46–47).
- C. A szenvedélyes evangelizációt Jézus indította el:
- „Isten országának ezt az evangéliumát pedig hirdetik majd az egész világon, bizonyággal minden népek; és akkor jön el a vég” (Máté 24,14).
 - „A tolvaj csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson: én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek” (János 10,10).
- D. A szenvedélyes evangelizációhoz a Szentlélek ad erőt:
- Ő ad erőt az egyéneknek és a közösségnek a szentség megéléséhez és az arról való bizonyosságtételhez.
 - „Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig” (ApCsel 1,8).
- E. A szenvedélyes evangelizációt a Szentlélek teszi eredményessé:
- Az Ő élete nyilvánul meg és terem gyümölcsöt bennünk.
 - „A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívettség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás. Az ilyenek ellen nincs törvény. Akik pedig Krisztus Jézuséi, a testet megfeszítették szenvedélyeivel és kívánságaival együtt. Ha a Lélek által élünk, akkor éljünk is a Lélek szerint” (Galata 5,22–25).
- F. A szenvedélyes evangelizáció új életet és új energiát hoz az egyéneknek és az egyháznak.
- „Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre” (2Korinthus 5,17).
 - „Az Úr pedig napról napra növelte a gyülekezetet az üdvözülőkkel” (ApCsel 2,47b).
- G. A szenvedélyes evangelizáció a Jézus iránti engedelmségünk megnyilvánulása:
- Az evangélium átformáló erejének egyik legkétségbevonhatatlanabb példája Pál élete.
 - Az apostol az egyik bizonyosságtételében kijelentette: „Görögöknek és barbároknak, bölcseknek és tudatlanoknak egyaránt adósa vagyok. Azért szívem szerint kész vagyok az evangéliumot hirdetni... Mert nem szégyellem az evangéliumot, hiszen Isten ereje az, minden hívőnek üdvösségére” (Róma 1,14–16).
- H. A nagy missziós parancsot illetően a Krisztus iránti szenvedély a belépési pontunk (Máté 28,19–20) – ezt követi képzsünk és felkészülésünk:
- Ennek következtében mindenkinek meg kell ismernie Jézus Krisztust.

- Ezzel összhangban mindenkinek – még a technikák és módszerek terén legjáratlanabb hívőknek is – szenvedélyesen kell reagálnia, eltökélten megosztva másokkal Krisztust.
- I. A szenvedélyes evangelizáció arra hív minket, hogy Isten Igéjének erejére hagyatkozzunk, amely arra készítet bennünket, hogy megosszuk másokkal az üdvösség jó hírét:
- Hittel tanulmányozzuk a Bibliát, majd elmondjuk másoknak, mit mond Isten Igéje.
 - Az evangélium üzenetének ereje megszólítja a férfiak és nők, fiúk és lányok szívét, akiknek helyre kell, hogy álljon a kapcsolatuk Istennel.
 - Jézus a példaképünk. „Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet” (Lukács 19,10). Jézus „a templomban tanította a népet, és hirdette az evangéliumot” (Lukács 20,1).
- J. A szenvedélyes evangelizáció arra ösztönöz minket, hogy teljesebben megismerjük Krisztust:
- Elárulja, kik vagyunk, milyen az életmódunk. Az élet iránti szenvedélyünk nem nagyobb az evangelizációs szenvedélyünkénél. Amikor az élet mellett döntünk, az evangelizáció mellett döntünk.
 - Igazolja azt, amit tudunk. Ahogy a Jézus által meggyógyított vak ember egyszerűen bizonyosságot tett: „Egyet tudok: bár vak voltam, most látok” (János 9,25).
 - Próbára teszi, mennyire vagyunk hálásak a kiváltságért. „Ingyen kaptátok, ingyen adjátok” (Máté 10,8b).
- K. A szenvedélyes evangelizáció tanítványok képzésére ösztönöz bennünket:
- Egész életutunk során igyekszünk hatni az általunk ismert és nem ismert emberekre, megosztva velük hitben járásunkat.
 - Krisztus minden követője elég szenvedélyesen kell, hogy tanúságot tegyen az Istennel való kapcsolatáról ahhoz, hogy másokkal beszélgetve természetesen áradjon belőle a személyes bizonyossága.
- L. A szenvedélyes evangelizáció kreativitásra ösztönöz minket:
- Eszközök – Néhány példa: Jézus-film, Evangélium-labda, Evangélium-kocka.²
 - Módszerek – Sok módszer, egy üzenet.
 - Stratégiák – Tömegevangelizáció, barátkozás és személyes evangelizáció, kis csoportos, városi és sok más forma.

Tartozunk azzal, hogy az evangéliumot minden embernek továbbadjuk olyan mértékkel, ahogyan azt mi kaptuk.

Phineas Bresee

² Az evangélium összefoglalását segítő és szemléletessé tevő labda és kocka.

4. Céltudatos tanítványság

- A. Jézus arra hívta el az egyházat, hogy céltudatosan képezzen tanítványokat.
- „Menjete el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig” (Máté 28,19–20).
 - Az egyháznak célzatos módszere van a Krisztushoz hasonló tanítványok képzésére.
 - A Krisztushoz hasonló tanítványok olyan emberek, akik Krisztusban maradnak, növekednek a Krisztushoz való hasonlóságban, és azt teszik, amit ő. Megtagadják magukat, teljes szívükből, lelkükből, elméjükéből és erejükéből szeretik Istent és engedelmeskednek neki (Márk 12,30; János 15; Lukács 9).
 - A céltudatos kapcsolati tanítványság segít az embereknek engedelmes, bensőséges kapcsolatba kerülni Jézussal. Ebben a kapcsolatban Krisztus Lelke Krisztushoz hasonlóvá formálja jellemüket – az új hívők értékrendjét Isten országának értékrendjével helyettesítve, s bevonva őket missziójába, hogy másokba fektessék erőforrásaikat otthonukban, gyülekezetükben és a világban.
- B. Először is a Jézus Krisztussal való személyes kapcsolathoz vezetjük az embereket.
- A hit útja a bűnvallással és a kegyelemből, Jézus Krisztusba vetett hit által elérhető bűnbocsánattal kezdődik.
 - Ezek a Krisztusban levő új teremtmények újjászületnek, és Isten a családjába fogadja őket.
 - Az újjászületés megváltozott szívet és életvitelt eredményez, Isten kegyelméről tanúskodva az ismerőseiknek.
 - Ezeket az új hívőket a hívők közösségébe fogadva azonnal gondozzuk, a kezdet kezdetétől arra tanítva őket, hogy nemcsak maguknak szabadultak meg, hanem azok számára is, akikre majd hatással lesznek és Krisztushoz vezetnek. Tanítványképzőkké válnak, akik tanítvánnyá tesznek másokat, akikből szintén tanítványképzők lesznek.
 - A tanítványság magában foglalja, hogy segítünk valaki másnak szorosabban Jézus nyomdokain járni.

A céltudatos emberi kapcsolatra épülő tanítványképzés segít az embereknek, hogy engedelmes, bensőséges kapcsolatot alakítsanak ki Jézussal. Ebben a kapcsolatban Krisztus Lelke átformálja a jellemüket krisztusi jellemmé, kicserélve a hívő értékeit Isten országa értékeire és bevonja őket az Ő missziójába, hogy éljen másokért az otthonukban, gyülekezetükben és a világban.

- C. Célzatosan Krisztushoz hasonló tanítványokat képezünk az erős szószéki szolgálat révén.
- Lelkipásztoraink a prédikációikban tanítanak minket, hogyan növekedjünk a Krisztusba vett hitünkben.
 - Lelkipásztoraink a Biblia alapján hirdetik az igét, s a lelki táplálékkal növekedésre és a Biblia utáni nagyobb vágyra serkentik híveiket.
 - Lelkipásztoraink hagyják, hogy Isten Igéje váljon minden tanítványságra irányuló erőfeszítés alapjává.
 - Lelkipásztoraink tanítják híveiket a Biblia tanulmányozására és az azon való gondolkodásra, hogy mit jelent az Ige, és hogyan alkalmazható az életükre.
 - Lelkipásztoraink a prédikációikkal igyekeznek az év során kiegyensúlyozott igei táplálékot nyújtani.
 - Lelkipásztoraink Isten Szentlelkére támaszkodnak, és rábízák azt, hogy összes tettüket megelevenítse és kiegyensúlyozott egészsé tegye a Krisztushoz hasonló tanítványok formálása céljából.
 - Jézus prédikált a tömegek előtt, és gondosan tanította tanítványai kis csoportját.
 - Jézus nem hirdette az igét példázatok (történetek) nélkül, hogy segítse az embereket a tanulásban (Márk 4,34).
- D. Támogatjuk a vasárnapi iskolai osztályokat, melyek táplálékot nyújtanak a Krisztushoz hasonló tanítványoknak, elősegítve növekedésüket.
- Vasárnapi iskolai tanítóink olyan órákat tartanak, amelyek a Szentírás magyarázata és életünkben való alkalmazása révén egyaránt Krisztushoz hasonló tanítványok képzését hivatottak elősegíteni.
 - Vasárnapi iskolai tanítóink órán kívül is személyesen foglalkoznak a fiatal hívőkkel, választ adva a keresztyén hittel kapcsolatos kérdéseikre, és bátorítva őket, hogy növekedjenek Isten kegyelmében.
 - Vasárnapi iskolai rendszerünk a bölcsőtől a nyugdíjas korig kínál programokat; anyagainak kiterjedése és sorrendje lehetővé teszi a teljes Biblia szervezett tanulmányozását. „Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól” (Példabeszédek 22,6).
- E. Az elszámoltathatóságot támogató kis csoportos bibliatanulmányozást alakítunk ki.
- A kis csoportos bibliatanulmányozás lehetővé teszi a lelki felelősségvállalást és számonkérést az új hívők és a hitben tapasztaltak számára egyaránt, mind csoportos, mind kettesben egy tanítványtárs előtt. .
 - A kis csoportokban egészséges kapcsolatok alakulnak ki, melyek a rendszeres összejöveteleken túllépve eljutnak a barátainkkal való kapcsolódás életvitelszerű gyakorlatáig
 - Ezek a csoportok a bibliatanulmányozást elegyítik a társas érintkezéssel, amely szükséges a kegyelemben való növekedéshez.
 - A kis tanítványi csoportok támogató csoportokká fejlődnek, melyek nemcsak vasárnap, hanem a mindennapokban is összekötik az emberek életét.
- F. Jól ütemezett gyülekezeti programok révén támogatjuk a Krisztushoz hasonló tanítványok lelki növekedését.
- Bibliakvizek
 - Karaván gyermekszolgálat
 - Vakációs BibliaSulik
 - karácsonyi és húsvéti evangelizációk
 - szeretetszolgálati munkák
 - mások tanítványságát segítő szolgálat

- Bátorítjuk a férfiak, nők, idősek, egyedülállók, különleges igényűek, adott sportot űzők csoportjait és sok más jellegű csoportot, hogy segítsenek az embereknek Krisztushoz és egyházához kapcsolódni.

G. Biztatjuk a hívőket, hogy minden rendelkezésükre álló eszköz segítségével növekedjenek és fejlesszék személyes hitüket.

- Olvassuk a Bibliát a tanulmányozást segítő eszközökkel együtt; hallgassunk bibliai hangfelvételeket.
- Naponta imádkozzunk.
- Hallgassunk keresztyén zenét.
- Olvassunk keresztyén irodalmat.
- Keressünk egy számadó társat, aki mindennap imádkozni fog azért, hogy Krisztushoz hasonlók legyünk.
- Keressünk egy számadó társat, aki annyira szeret minket, hogy nehéz kérdéseket is föltesz nekünk.
- Tegyük szokásunkká a lelki fegyelemnek azt az összetevőjét, hogy rendszeresen elmondjuk másoknak, mit tesz Isten az életünkben.

H. Bátorítjuk a hívőket, hogy tanulják meg naponta keresni Isten jelenlétét.

- A keresztyén élet úgy jellemezhető a legjobban, mint az Urunkkal és Megváltónkkal, Jézus Krisztussal való közeli és személyes kapcsolat.
- A céltudatos tanítványok úgy növekednek a legjobban a Krisztushoz való hasonlóságban, hogy időt töltenek Vele.
- Ezért naponta hallgatjuk Krisztus hangját; naponta táplálkozunk Igéjével; naponta élvezzük jelenlétét.
- A Krisztushoz hasonló tanítványok céltudatosan keresik Őt, és készségesen megosztják Őt azokkal, akiknek az életét megérintik.

Az ima, az Isten Igéje és egymás tudatos segítése azzal a céllal, hogy Jézushoz hasonlóbbá váljunk, az egyház dinamikus tanítványképzésének legfőbb jellemzői.

Bátorítjuk a tanítványokat, hogy céltudatosan képezzenek tanítványokat.

- Az Úr megbízott és felhatalmazott minket, hogy képezzünk tanítványokat (Máté 28,19–20).
- Imádságos szívvel megkérünk egy érett keresztyént, hogy céltudatosan tanítson minket mint tanítványát, vagy legyen a mentorunk.
- Imádságos szívvel megkérünk néhány hívőt, hogy legyenek a tanítványi csoportunk tagjai.
- Életünket befektetjük ezekbe a tanítványokba, miközben együtt keressük az Urat.
- A Biblia kis csoportokban való tanításának történetközpontú módszerei szilárd bibliai alapot nyújtanak ahhoz, hogy a tanítványok megismerjék a Bibliát, és üzenetét továbbadják hatókörükben.
- Az egyházban a dinamikus tanítványság jellemzői az imádság, Isten Igéje és egymás céltudatos segítése a Jézushoz hasonlóbbá válásban.

5. Gyülekezetfejlesztés

- A. A keresztyén egyház Jézus Krisztussal kezdődött, aki elindította a hívők első közösségét.
- A hívők közössége rendszeresen összegyűlt Istenet imádni.
 - Azután ez a közösség növekedni és sokszorozódni kezdett, amint Pál és Barnabás első missziói útja során új gyülekezetek jöttek létre (ApCsel 13–14).
- B. Pál második missziói útjára indult gyülekezetek plántálását tervezve, de a Szentlélek más irányba vezette őt (ApCsel 16).
- Fontos, hogy mindig nyitottak maradjunk Istennek a saját munkájára vonatkozó látását illetően, és az ő Szentlelke vezessen minket.
 - Pálnak látomása volt. Ez nem másoktól vagy egy közösségi felmérésből származott, hanem Isten szívéből. Az új gyülekezetek plántálására vonatkozó látásunknak szintén Isten szívéből kell származnia.
 - Pál látomása egy emberről szólt – nem egy tervről, stratégiáról, jelszóról, folyamatábráról vagy programról. Pál látomása az elveszett emberiségre összpontosult. Az új gyülekezetek alapítására vonatkozó látásunknak szintén az elveszett emberekre kell összpontosulnia, akiknek a Jézus Krisztussal való kapcsolatra van szükségük.
 - Pál látomása egy makedón emberről szólt. Ez az ember egy konkrét helyhez, kultúrához, nyelvhez és történelemhez kötődött. Isten nekünk is egy konkrét népcsoportra vagy közösségre vonatkozó látást fog adni. Föl kell fedeznünk Isten nekünk szóló látását, és engedelmesskednünk kell neki.
 - Pál egy álló makedón embert látott. Ez az ember nem volt alacsonyabb rendű Pálnál. Egymás szemébe nézünk. Ez az ember, akihez az evangéliumot viszem, méltó a tiszteletünkre.
 - Pál egy álló makedón embert látott, aki hívta őt: „Jöjj át Makedóniába, légy segítségünkre!” Ez a látás ösztönöz minket. El kell mennünk a városunkhoz, környékünkhöz, törzsünkhöz, nemzetségünkhöz és családunkhoz.

El kell vinnünk Krisztust a világunknak.

- C. Az Istentől jövő látomás magában foglalta a folyamatos isteni vezetést, miközben Ő fokozatosan kijelentette Pálnak a gyülekezetfejlesztésre vonatkozó tervét.
- A makedón férfi nőnek bizonyult. A filippi Lídia vált a legfogékonyabb emberré ezt a szolgálati lehetőséget illetően.
 - Pál egy folyó partján imádkozó nők csoportjában találta meg a legfogékonyabb hallgatóit.
 - Pál a korábbi gyülekezetplántálásoktól eltérően nem egy zsidó zsinagógában kezdte el ezt a munkát, hanem egy magánháznál.
 - Ezt a házi gyülekezetet Lídia, a drága bíborruhákkal kereskedő asszony vezette.
 - A gyülekezetfejlesztés stratégiái eltérhetnek a korábban bevált mintáktól.
- D. A gyülekezetplántálás nagy áldozatot igényel.
- Pált és Szilászt a szolgálati erőfeszítéseik börtönbe juttatták. Ők készségesen meghozták ezt a személyes áldozatot. Dicséretet énekeltek Istennek, miközben érte szenvedtek (ApCsel 16,25).
 - Ma a gyülekezeti vezetők és Jézus követői ugyanilyen árat fizetnek a gyülekezetek elindításáért. Az új gyülekezetek létrehozása sokórányi imádságot, könnyeket, fáradozást, erőfeszítést, pénzt és néha vért igényel.

- Pál és Szilász személyes nehézségei ellenére az esetből adódóan egy új házi gyülekezet született, melynek új lelkipásztora a filippi börtönőr lett.

E. Isten jelenlétében kell élnünk, hogy a körülményeink ellenére tudatában legyünk bennünk lakozó Szentlelkének.

- Pál és Szilász nem tekintette személyes veszteségnek a megveretést és a börtönben töltött éjszakát, hanem érezték, hogy Isten Lelke a negatív körülmények ellenére győzelmet ad nekik.
- Pál és Szilász tudta, hogy Isten Lelke vezeti őket; tudták, hogy Ő személy szerint gondoskodni fog róluk.
- A filippi börtönt érő földrengés arra emlékeztet minket, hogy Isten ma is jelen van az ilyen helyzetekben (ApCsel 16,25–26). Ő nem feledkezik meg rólunk, amikor nehéz körülmények között szolgálunk.
- Amikor engedelmeskedünk az Úrnak, és az ő akaratát tesszük az ő időzítése szerint, akkor az Úr fenséges erővel közbeavatkozik. Bár a gonosz szembeszáll Isten országának előmenetelével, Istené az utolsó szó.
- Nem mi magunk építjük vagy visszük előre Isten országát: Isten építi az ő országát.

A Názáreti Egyházban a gyülekezet definíciója a következő: Bármely csoport, amely rendszeresen találkozik lelki növekedés, istentisztelet vagy tanítás céljából egy előre meghirdetett helyen és időben, egy vezető segítségével és a Názáreti Egyház missziójával és üzenetével, gyülekezetnek tekinthető és az egyházkerületi és egyetemes statisztikában gyülekezetként megjeleníthető (Egyetemes Szuperintendensek Testülete). Más szavakkal: a gyülekezet hívők közössége és nem épület.

F. A gyülekezetfejlesztési stratégiák az egyháztörténelem évszázadai során változtak.

- A keresztyén egyház az egyháztörténelem első 400 évében nem épített templomokat.
- A fölszentelt templomok, ingatlanok és teljes állású gyülekezeti lelkipásztorok fogalma később jelent meg.
- A Názáreti Egyházban a gyülekezet meghatározása a következő: bármely olyan csoport, amely bejelentett időben és helyen rendszeresen összejön lelki táplálék vétele, imádat vagy tanítás végett, megnevezett vezetővel rendelkezik, s igazodik a Názáreti Egyház üzenetéhez és missziójához, gyülekezetként ismerhető el és jelenthető a kerületi és egyetemes egyházi statisztika (Egyetemes Szuperintendensek Testülete) számára. Más szóval a gyülekezet hívők csoportja, nem pedig épület vagy ingatlan.
- A Szentlélek most úgy vezeti az egyházat, hogy új módon sokszorozza meg magát.
- Minden gyülekezetet arra biztatunk, hogy váljon anyagyülekezetté és plántáljon leánygyülekezeteket.
- Ezek a leánygyülekezetek lakásokban vagy más rendelkezésre álló helyeken jönnek össze.

- Minden lelkipásztor mentora egy olyan nem teljes állásban dolgozó lelkipásztornak, aki szolgálói képzésben vesz részt.
- Ebben a modellben a leánygyülekezet elindításához nincs szükség finanszírozásra; laikusok is reagálhatnak Isten hívására, és segédkezhetnek az új gyülekezet létrehozásában.
- Ez a modell lehetővé teszi, hogy Isten növelhesse egyházát a világ új helyein; Neki csak fogékony szívekre van szüksége, akik magukévá teszik a látást, reagálnak az elhívásra, és hagyják, hogy Isten vezesse őket.

G. A gyülekezetfejlesztés célja újabb embereket megnyerni Jézus Krisztusnak.

- Jézus kijelentette: „A többi városban is hirdetnem kell az Isten országának evangéliumát, mert ezért küldettem” (Lukács 4,43).
- Isten országának követői vagyunk, akik a gyülekezetfejlesztésnek szenteljük életünket.
- Az erőfeszítéseink nem egy szervezet fenntartására irányulnak.
- Azt akarjuk, hogy minél többen eljussanak Jézus Krisztus üdvözítő ismeretére.
- Azután ezeket az új hívőket Krisztus képére formálódó tanítványokká akarjuk tenni.
- Jézus mondta: „Íme, mondom nektek: emeljétek fel a szemeteket, és lássátok meg, hogy a mezők már fehérek az aratásra” (János 4,35).

6. Átformáló vezetés

A. A Krisztushoz való hasonlóság modellje révén igyekszünk vezetőket képezni. Jézus a példaképünk. Ezért az átformáló vezető Krisztushoz hasonló vezető.

Az átformáló vezető Krisztushoz hasonló vezető.

B. Az átformáló vezetők engedékenyek és aláztosak.

- Jézus Krisztust követik, aki alávetette magát az Atya akaratának (Filippi 2,5–8).
- Teljesen Istenre hagyatkoznak imádságaik meghallgatását és összes szükségletük betöltését illetően (János 15,7).
- Alávetik magukat mások tekintélyének, és kevesebbet gondolnak magukról (Efezus 5,21).

C. Az átformáló vezetők szolgák.

- Jézus Krisztus példáját követik, aki nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon másokat (Márk 10,45; Máté 20,28).
- Ezzel a szolgálattal és hozzáállással vezetnek (Filippi 2).

D. Az átformáló vezetők látnokok.

- „Mikor nincs mennyei látás, a nép elvadul” (Példabeszédek 29,18; Károli).
- „Így felelt nekem az ÚR: Írd le ezt a látomást, és vésd táblákra, hogy könnyen olvasható legyen” (Habakuk 2,2; új Károli).
- Jézus szemléletes képet festett Isten országáról; nekünk is ezt kell tennünk oly módon, hogy mindenki jól megérthesse.

- Többek között ez a tulajdonság különbözteti meg a vezetőket a követőktől. A látnoki vezetők Isten látását keresik a gyülekezetre és a közösségekre nézve, és másoknak is továbbadják a látást.

E. Az átformáló vezetők stratégiaileg gondolkoznak.

- Képesek átültetni a közösségre vonatkozó látást Isten országának eszközeire.
- Megértik a mai körülményeket, és bibliai válaszokat találnak, ahogyan Issakár gyermekei is tették (1Krónikák 12,33).
- Lelki szemekkel látják azokat a lelkeket, akiket meg kell nyerni Isten országának.
- A látást gyakorlati lépésekre bontják, melyek mozgósítják a hívőket az aratásra.
- A látást és a missziót Isten országára vonatkozó egyszerű, de hatékony tervekké tudják kovácsolni (Lukács 14,28–30).

F. Az átformáló vezetők csapatépítők.

- Jézus a példaképünk; ő felépített és felkészített egy csapatot ahelyett, hogy maga végezte volna az egész szolgálatot (Máté 10).
- Jézus tanítványai hétköznapi emberek voltak, de felforgatták a világot (ApCsel 17,6).
- Az átformáló vezetők olyan csapatokat építenek, amelyek a gyülekezet minden tagját bevonják Isten országának munkájába.

G. Az átformáló vezetők együtt érzően rámenősek.

- Amikor Jézus kiküldte tanítványait az evangelizációs munkába, meghagyta nekik, hogy legyenek „okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok” (Máté 10,16).
- Az átformáló vezetőknek egyensúlyban kell tartaniuk a kegyelmet és a törvényt, az igazságot és az irgalmat, mindezt szentségben gyakorolva.
- Bölcs döntéshozóknak kell lenniük, akik kellően kitartanak a döntéseik mellett.
- Azonban a döntéseiket együttérzéssel kell ötvözniük.
- Szeretettel kell igazat mondaniuk (Efezus 4,15; EFO).

H. Az átformáló vezetők világosan kommunikálnak.

- Jézus a földi szolgálata során gyakran mondta, hogy „akinek van füle, hallja” (Máté 13,43). Azt akarta, hogy a követői következetesen és kitartóan figyeljenek.
- Az átformáló vezetőknek meg kell próbálniuk olyan világosan és pontosan beszélni, ahogy Jézus Krisztus tette.
- Az átformáló vezetők megértik a világos, következetes és hatásos kommunikáció fontosságát: „Ha pedig a trombita bizonytalan hangot ad, ki fog a harcra készülni?” (1Korinthus 14,8).

I. Az átformáló vezetők felkészítenek másokat arra, hogy a következő nemzedékben felneveljék Isten országának vezetőit.

- Józsué vezetési stílusa nem gondoskodott a vezetők következő nemzedékéről; ő csak a saját nemzedékét vezette (Bírák 2,10).
- Az átformáló vezetők nem a saját működésük idejére építenek birodalmakat; az aktuális és a következő nemzedéket is képezik.
- Felismerik, képezik és fejlesztik azokat a mentorokat, akik vezetőket készítenek fel és küldenek ki Isten országa érdekében.
- A vezetés sosem sikeres a vezetés továbbadása nélkül. „És amit tőlem hallottál sok tanú előtt, azokat add át megbízható embereknek, akik mások tanítására is alkalmasak lesznek” (2Timóteus 2,2).

7. Átgondolt együttérzés

- A. Az átgondolt együttérzés Isten szerető szívét fejezi ki.
- Isten szeretetének és együttérzésének legfőbb ajándéka az, hogy elküldte Fiát a világba, és Jézus meghalt az emberiség helyett.
 - A János 3,16–17 szerint Isten az ő túlcorduló szeretetéből adta nekünk Fiát, hogy örök életünk lehessen. Ugyanígy, az 1János 3,16–17 szerint Istennek az emberiség iránti szeretete nyilvánul meg abban, hogy a hívők együtt érzően és könnyőreletesen bánnak Isten teremtményeivel.
 - Jézus élete, szolgálata, halála és feltámadása példázza azt, amikor a szeretet mások és a világ érdekében cselekvésre indít valakit (Máté 9,36).
- B. Az átgondolt együttérzés cselekedete mindig Jézus nevében történik.
- Számunkra Jézus az együttérzés mintaképe. Az evangéliumok szerint Jézus legbensőbb lényében megindult, hogy „együtt szenvedjen” az emberiséggel.
 - Jézust különösen együtt érző szeretetre és törődésre indították a szegény, elveszett, beteg, háttérbe szorult és sebezhető emberek.
 - A teljes mértékben Isten és teljes mértékben ember Jézus a példaképünk az élet és a szeretet terén.
- Jézus nevében visszük véghez a szolgálat, a nagylelkűség és az irgalom minden cselekedetét, s erőfeszítéseink célja Jézus szeretetének megnyilvánulása. (Máté 10,42)***
- C. Az átgondolt együttérzés mindenkinek tiszteli a méltóságát.
- Isten emberei Jézus nevében úgy nyújtanak reményt, szeretetet és segítséget, hogy tisztelnek minden embert mint Isten képmását és Isten teremtményét.
 - Az együttérzésnek nincs más indítéka, mint kiterjeszteni Isten Krisztusban megnyilvánuló szeretetét.
- D. Az átgondolt együttérzés természetes módon fakad az átformálódott hívőkből.
- Az egyház arra hivatott, hogy a világban megtestesítse Isten szeretetét és együttérzését.
 - Az együttérzés tetteit sosem pusztán az emberi erőfeszítés vagy a szociális tevékenység viszi véghez.
 - Krisztus Testeként az együttérzésre vonatkozó elhívásunk Jézus életének és a Szentlélek vezetésének átformáló hatása révén az élet összes területét a maga egészében érinti.
 - A Szentlélek átformálja a hívők szívét, akik ezt követően azon munkálkodnak, hogy fizikai, társadalmi és lelki átalakulást idézzenek elő világunkban.
 - Az együttérzésnek minden gyülekezet élete és szolgálata szerves és tevékeny részének kell lennie.
- E. Az átgondolt együttérzés a holisztikus misszióra adott wesleyánus meghatározásunk.
- Az Atya Istentől kiküldve és a Szentlélek erejével felruházva el kell mennünk a világba, hogy szeressük és szolgáljuk az Urat.
 - Hisszük, hogy az Atya már minden ember életében munkálkodik a Lélek erejével, és arra hívatunk, hogy beálljunk ebbe a jó munkába.

- Az igazi evangelizáció együtt jár azzal a hivatással és elkötelezettséggel, hogy cselekvő részeseivé váljunk a körülöttünk levők életének.
- Jézus nevében közeledünk a szenvedőkhöz és megtört szívűekhez, s igyekszünk gyógyulást, reményt, békességet és szeretetet vinni a rászoruló, elhanyagolt és sebezhető embereknek.
- Szeretetteljes barátsággal és közösséggel vonzódunk egymáshoz, ami szociális következményekkel is jár. Isten egyúttal így építi és növeli Krisztus Testét.

F. Az átgondolt együttérzés az életünkből fakad, kinyilvánítva elkötelezettségünket Istennek az elesett világ megváltására irányuló missziója iránt.

- Igyekszünk ugyanúgy meglátni, meghallani és felkarolni az elesett és sérült emberiséget, ahogy Isten teszi.
- Igyekszünk minden rendelkezésünkre álló erőforrásunkat befektetni, hogy enyhítsük az emberi szenvedést, s megvalósítsuk Isten terveit, melyek helyreállást, épiséget, üdvösséget és békét hoznak a világnak.
- Javítani próbáljuk továbbá a ciklikus társadalmi rendszereket, melyek előidéznek azokat az igazságtalan struktúrákat, amelyek hozzájárulnak az emberek elnyomásához és a világunkban rendszerszerűen érvényesülő gonoszsághoz, s mindezt Jézus nevében tesszük.
- Arra törekszünk, hogy minden tettünkkel elősegítsük az Úr küldetésének teljesülését, és dicsőítsük Istent (Mikéás 6,8).

WESLEYÁNUS TEOLÓGIÁNK

Az átformáló kegyelem csodája

„A kegyelem minden bűnünkél nagyobb.”³ Mily csodás gondolat! S ez csupán a dicséret első sora.

Jézusban Isten testet öltött, és döntő erővel cselekedve megbékéltette önmagával a világot (János 3,15–16; Róma 1,1–16). Amikor még bűnösök voltunk, Isten felajánlotta Fiát „engesztelő áldozatul” a bűnért (Róma 3,25). Az összes teremtmény Ura magára vette a világ bűnét, és mindnyájunk számára biztosította az üdvösséget!

Krisztus Jézusban nyilvánult meg Isten igazsága – az ő szabadítása (Róma 3,21). E tett nélkül az emberiség egésze reménytelenül el lenne idegenedve Istentől (Efezus 1,5–2,10). Így azonban legyőzetett minden hatalom, amely elváasztana minket Istentől (Kolossé 2,15). „A Krisztusban való hit által” (Róma 3,22) most már szabaddá lettünk (Róma 8,2)!

Az Újszövetség egyetlen összefüggő himnuszt alkotva dicséri Istent, aki bőségesen ránk árasztja gazdagságát (Efezus 1,6–10). Krisztusban lakott az Istenség egész teljessége testileg, s akik befogadják Krisztust, azok őbenne eljutnak a teljességhez (Kolossé 2,8–15). Miután Pál megvizsgálta Isten kegyelmének áldá-

3 Julia H. Johnston „Grace Greater than Our Sin” c. dicséretének refrénjéből.

sait, így kiáltott fel: „Ó, Isten gazdagságának, bölcsességének és ismeretének mélysége!” (Róma 11,33). E gazdagság egy része azonosítható: bűnbocsánat, a Lélek bennünk lakozása, Krisztus képére formálódás, örök élet, békesség Istennel, megszentelődés, az egyház közössége és az Úr visszatérése.

Amikor Jézus beszélt, sokan valóban „jó hírt” hallottak, nevezetesen azt, hogy Isten ingyen megbékélteti magát a bűnösökkel. Isten szeretetéről hallva még egy gyűlölt adószedő vagy egy házasságtörésen ért asszony is megtérhet, s bűnbocsánatot és örök életet nyerhet. Isten ingyen adja magát azoknak, akik elismerik, hogy ők maguk képtelenek tenni bármit, amivel kiérdemelnék jóindulatát (Lukács 15).

Jóval azelőtt, hogy tudomásunk lenne róla, a Szentlélek már munkálkodik, igyekezőn üdvösségre juttatni minket. A zsolttáros szerint nincs olyan hely, ahol ne lehetne hallani Isten hangját (Zsoltárok 19,4). Páltól tudjuk, hogy az egész teremtett világ léte minden pillanatban Krisztustól függ (Kolossé 1,15–17), János pedig kijelenti, hogy Krisztus világosít meg mindenkit (János 1,9).

A Szentlélek az egyének és a társadalmak életében egyaránt munkálkodik – olyan találékonyan és hűségesen, ami csak Istenre jellemző –, hogy utat nyisson az evangéliumnak. Megelőzi az evangélium nyílt hirdetését, és felkészíti az embereket a jó hír meghallására – és remélhetőleg befogadására.

Visszatekintve minden keresztyén nyomom követheti azt a módszert, amellyel a Lélek a keresztyén megváltáshoz juttatta őt. Isten kegyelmének ezt az előkészítő összetevőjét „megelőző kegyelemnek”, vagyis az elől járó kegyelemnek nevezzük.

Isten velünk van. Mindazt, amit Fia által véghezvitt, most felajánlja nekünk a Szentlélek által. Csakugyan, az egész teremtett világ élvezi annak a szabadításnak az áldásait, amelyet az Atya vitt véghez Fiában (Róma 8,19–25).

Megigazításnak nevezzük Istennek azt a kegyelmes cselekedetét, amellyel ténylegesen megbocsát a bűnösöknek, és megbékélteti őket önmagával. A megigazulás – az Isten jóindulatába való visszakerülés – egyedül kegyelemből, hit által történik.

A megigazulás csak az egyik összetevője Isten üdvözítő munkájának. További áldás, hogy Isten Lelke ténylegesen lakozást vesz a megtérő bűnösben, hogy létrehozza benne Istentől származó életét. Az illető újjászületik Isten Lelke által. Az Újszövetség a következő nevekkel illeti a lelki életnek ezt az új megvalósulását: új teremtés, újonnan születés, felülről születés, örök élet, bejutás Isten országába, új életben járás, a Lélekben való élet.

Bármilyen szavakat használunk is, a Szentlélek az isteni kegyelem csodája folytán valóban beköltözik a keresztyénbe, és átformálja őt. Ahol egykor halál volt, ott most élet van; a korábbi háborúság helyén békesség Istennel; a kétségbeesés helyén reménység. Az Újszövetség kijelenti: „ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre. Mindez pedig Istentől van” (2Korinthus 5,17–18a).

Az Újszövetség szerint a keresztyének „Krisztusban” vannak, Krisztus pedig bennük. A keresztyének egyrészt megbékültek Istennel, mert hit által „Krisztusban” vannak (Róma 8,1), aki a megtérő bűnösöket megbékélteti az Atyával.

Másrészt az Újszövetség azt is elmondja, hogy Krisztus bennünk van mint a „dicsőség ... reménysége” (Kolossé 1,27; KG). A Szentlélek által a feltámadott Krisztus a saját életét – önmagát – osztja meg az övével. Bennük lakozik, és megtermi bennük a Lélek gyümölcsét (Galata 5,22–23).

„De reálsan milyen lelki életre számíthatok keresztyénként? – kérdezik sokan. – Nem a régi bűnös szokások ereje fogja-e meghatározni életem jellegét? Vagy Isten most már bennem levő Lelke jobb életet kínál nekem?” Az Újszövetség válasza: „nagyobb az, aki bennetek van, mint az, aki a világban van” (1János 4,4).

Ugyanaz az erő, amely feltámasztotta halottaiból Jézus Krisztust – győztessé téve őt a halál, a pokol, a bűn és a sír fölött –, most bennünk munkálkodik a Szentlélek által (Éfezus 1,19)! Egykor a bűn és a halál régi törvénye uralkodott. Most azonban „az élet Lelkének törvénye megszabadított téged Krisztus Jézusban a bűn és a halál törvényétől” (Róma 8,2).

Minden keresztyén számára az az örömteli norma, hogy ne a test szerint éljen, hanem a Lélek szerint (Róma 8,1–8). Személyesen megtapasztaltad-e már életedben Isten átformáló kegyelmének csodáját?

„The Miracle of Transforming Grace” [Az átformáló kegyelem csodája]. Az írás forrása: The Reflecting God Study Bible® 2000. © The Zondervan Corporation (Biblia) és Beacon Hill Press of Kansas City (írás). A kiadó engedélyével felhasználva. Minden jog fenntartva.

A NÁZÁRETI EGYHÁZ HITELVEI

BEVEZETÉS

Annak érdekében, hogy megőrizzük Istentől kapott örökségünket, a hitet, mely egyszer a szentekre bízott, különös tekintettel a teljes megszentelődés tanára és megtapasztalására, amely a kegyelem második munkája bennünk, valamint hogy Jézus Krisztus Egyházának más ágával hatékonyan együtt tudjunk működni az Isten országa építésében, mi, a Názáreti Egyház szolgálattevő és laikus tagjai, a közöttünk felállított alkotmányozási alapelvekkel összhangban, ezennel elrendeljük, elfogadjuk és lefektetjük mint a Názáreti Egyház alaptörvényét vagy egyházi alkotmányát: a Hitelveket, a keresztyén jellem irányelveit, továbbá a szervezeti és kormányzási cikkelyeket. Ezek a következők:

I. A Szentháromság

1. Hiszünk egy örökké létező, végtelen Istenben, aki a világegyetem Teremtő és Fenntartó Ura. Ő az egyetlen Isten, [a világ teremtője és fenntartója,] természetében, tulajdonságaiban és céljait tekintve szent. A szent szeretet és a világosság Istenének lénye hármas, és mint Atya, Fiú és Szentlélek nyilatkozta ki önmagát.

(1Móz 1; 3Móz 19,2; 5Móz 6,4-5; Ézs 5,16; 6,1-7; 40,18-31; Mt 3,16-17; 28,19-20; Jn 14,6-27; 1Kor 8,6; 2Kor 13,13; Gal 4,4-6; Ef 2,13-18; 1Jn 1,5; 4,8)

II. Jézus Krisztus

2. Hiszünk Jézus Krisztusban, a Szentháromság második személyében. Hisszük, hogy Jézus Krisztus öröktől fogva egy az Atyával, a Szentlélek által öltött testet, és szűz Máriától született. Így két teljes és tökéletes természet, az isteni és az emberi, egyesült egy személyben, aki valóságos Isten és valóságos ember; Ő az Istenember.

Hisszük, hogy Jézus Krisztus meghalt a bűneinkért, és valóban feltámadt a halálból: újból felöltötte testét, felöltve mindazt, ami az emberi természet tökéletessé tételéhez szükséges, ezután felment a mennybe, ahol közbenjár értünk.

(Mt 1,20-25; 16,15-16; Lk 1,26-35; Jn 1,1-18; ApCsel 2,22-36; Róm 8,3.32-34; Gal 4,4-5; Fil 2,5-11; Kol 1,12-22; 1Tim 6,14-16; Zsid 1,1-5; 7,22-28; 9,24-28; 1Jn 1,1-3; 4,2-3.15)

III. A Szentlélek

3. Hiszünk a Szentlélekben, a Szentháromság harmadik személyében. Hisszük, hogy szüntelen jelen van, és hatékonyan működik Krisztus Egyházában és Egyházával együtt. Meggyőzi a világot a bűnről; újjászül azokat, akik hisznek és megbánják a bűneiket (megtérnek); megszenteli és Jézus Krisztusban minden igazságra elvezeti a hívőket.

(Jn 7,39; 14,15-18.26; 16,7-15; ApCsel 2,33; 15,8-9; Róm 8,1-27; Gal 3,1-14; 4,6; Ef 3,14-21; 1Thessz 4,7-8; 2Thessz 2,13; 1Pt 1,2; 1Jn 3,24; 4,13)

IV. A Szentírás

4. Hiszünk a Szentírás teljes ihletettségében. Szentíráson az Ó- és Újszövetség 66 könyvét értjük, melyek Istentől ihletettek és tévedhetetlenül nyilatkoztatják ki számunkra Isten akaratát mindenben, ami üdvösségünkhöz szükséges. Mindaz tehát, ami nem található meg a Szentírás 66 könyvében, nem foglatható a hitelvek közé.

(Lk 24,44-47; Jn 10,35; 1Kor 15,3-4; 2Tim 3,15-17; 1Pt 1,10-12; 2Pt 1,20-21)

V. Eredendő bűn és személyes bűn

5. Hiszünk, hogy a bűn – és a bűn által a halál – őszüleink engedetlenségén keresztül jött be ebbe a világba. Hiszünk, hogy kétféle bűn létezik: eredendő bűn vagy romlottság és személyes, avagy elkövetett bűn.

5.1. Hiszünk, hogy az eredendő bűn Ádám leszármazottai természetének az a romlottsága, amely miatt mindenki nagyon távol került őszüleink teremtéskor kapott, eredeti tisztaságától vagy igaz állapotától. Ez az állapot Istentől idegen, nélküli a lelki életet, és hajlamos a gonoszsra, méghozzá szüntelen. Hiszünk továbbá, hogy az eredendő bűn az újjászületett emberben tovább él mindaddig, amíg a szentlélekkeresztség által a szív teljesen meg nem tisztul.

5.2. Hiszünk, hogy az eredendő bűn abban különbözik a személyes bűntől, hogy előbbi magában foglalja az elkövetett bűnre való öröklött hajlandóságot, ám ezért egy ember sem vonható felelősségre addig, amíg az Isten által felkínált szabadítást vissza nem utasítja vagy szándékosan figyelmen kívül nem hagyja.

5.3. Hiszünk, hogy a személyes vagy elkövetett bűn nem más, mint Isten ismert törvényének tudatos megszegése egy erkölcsileg felelős személy által. A személyes bűnt tehát nem szabad összekeverni a véletlen és elkerülhetetlen emberi gyengeségekkel, hiányosságokkal, hibákkal, tévedésekkel és mulasztásokkal, vagy a tökéletes életvitel mércéjétől való egyéb eltérésekkel, melyek mind az ember bűnbeesésének visszamaradt következményei. Azonban nem tartoznak a fent említett ártatlan következmények sorába azok az emberi hozzáállások vagy reakciók, melyek ellentétesek Krisztus lelkiületével – jogosan hívhatjuk ezeket a lélek (szellem) bűneinek. Hiszünk, hogy a személyes bűn elsősorban és lényegét tekintve a szeretet törvényének megsértése; és hogy Krisztus szemével nézve a bűn hitetlenségként is meghatározható.

(Eredendő bűn: 1Móz 3; 6,5; Jób 15,14; Zsolt 51,7; Jer 17,9-10; Mk 7,21-23; Róm 1,18-25; 5,12-14; 7,1-8,9; 1Kor 3,1-4; Gal 5,16-25; 1Jn 1,7-8.

Személyes bűn: Mt 22,36-40 (és 1Jn 3,4); Jn 8,34-36; 16,8-9; Róm 3,23; 6,15-23; 8,18-24; 14,23; 1Jn 1,9-2,4; 3,7-10)

VI. Engesztelés

6. Hiszünk, hogy Jézus Krisztus szenvedése, vérének kiontása és kereszthalála által teljes engesztelést szerzett minden emberi bűnért. Hiszünk, hogy ez az engesztelés az üdvösség egyedüli alapja, és elégséges az emberiség minden egyes tagja számára. Az engesztelés Isten kegyelméből üdvösségszerző a még ártatlanságban lévő gyermekekre és a nem beszámítható személyekre nézve; de azokra nézve, akik már elérték a felelősség korát, csak akkor üdvösségszerző, ha megbánják bűneiket (megtérnek), és hisznek Jézus Krisztusban.

(Ézs 53,5-6.11; Mk 10,45; Lk 24,46-48; Jn 1,29; 3,14-17; ApCsel 4,10-12; Róm 3,21-26; 4,17-25; 5,6-21; 1Kor 6,20; 2Kor 5,14-21; Gal 1,3-4; 3,13-14; Kol 1,19-23; 1Tim 2,3-6; Tit 2,11-14; Zsid 2,9; 9,11-14; 13,12; 1Pt 1,18-21; 2,19-25; 1Jn 2,1-2)

VII. Megelőző kegyelem

7. Hisszük, hogy az ember Isten hasonlatosságára lett teremtve, az embernek azt a képességét is beleértve, hogy választani tud a jó és a rossz között, ami azt jelenti, hogy az ember erkölcsileg felelős lény. Hisszük továbbá, hogy Ádám bűne következtében az ember romlottá lett, ezért nem képes saját erejéből és cselekedeteiből megváltozni, hitre jutni és Istent segítségül hívni. Azonban hisszük azt is, hogy Isten Jézus Krisztuson keresztül minden embert megajándékoz kegyelmével, és mindazoknak, akikben megvan erre a készség, hatalmat ad arra, hogy a bűnből az igazsághoz térjenek, higgyenek Jézus Krisztusban bűneik bocsánatára és a megtisztulásra, s Isten előtt kedves és elfogadható jó cselekedetekben járjanak.

Hisszük, hogy minden ember, annak ellenére, hogy újjászületett és átélte a teljes megszentelődést, kieshet a kegyelemből és elhagyhatja a hitet. Ha az ilyen ember nem bánja meg a bűnét, akkor reménytelenül és örökre elvész.

(Istenképűség és erkölcsi felelősség: 1Móz 1,26-27; 2,16-17; 5Móz 28,1-2; 30,19; Józs 24,15; Zsolt 8,4-6; Ézs 1,8-10; Jer 31,29-30; Ez 18,1-4; Mik 6,8; Róm 1,19-20; 2,1-16; 14,7-12; Gal 6,7-8.

Az ember természetéből fakadó erőtlenség: Jób 14,4; 15,14; Zsolt 14,1-4; 51,7; Jn 3,6a; Róm 3,10-12; 5,12-14.20a; 7,14-25.

Ingyen kegyelem és a hit cselekedetei: Ez 18,25-26; Jn 1,12-13; 3,6b; ApCsel 5,31; Róm 5,6-8.18; 6,15-16.23; 10,6-8; 11,22; 1Kor 2,9-14; 10,1-12; 2Kor 5,18-19; Gal 5,6; Ef 2,8-10; Fil 2,12-13; Kol 1,21-23; 2Tim 4,10a; Tit 2,11-14; Zsid 2,1-3; 3,12-15; 6,4-6; 10,26-31; Jak 2,18-22; 2Pt 1,10-11; 2,20-22)

VIII. Bűnbánat

8. Hisszük, hogy mindenkinek, aki Isten előtt cselekedetében vagy szándékában bűnössé lett, bűnbánatot kell tartania. A bűnbánat magában foglalja egyrészt a bűnről alkotott elképzelésünk őszinte és gyökeres megváltozását, másrészt a személyes büntudatot és a bűntől való önkéntes elfordulást. Ha valaki kész megbánni bűneit, annak Isten Lelke kegyelmesen segít abban, hogy szíve bűnbánatra jusson, és megadja neki az irgalom reménységét – ezek segítségével képes lesz hinni, s így bűnbocsánatban és lelki életben részesül.

(2Krón 7,14; Zsolt 32,5-6; 51,3-19; Ézs 55,6-7; Jer 3,12-14; Ez 18,30-32; 33,14-16; Mk 1,14-15; Lk 3,1-14; 13,1-5; 18,9-14; ApCsel 2,38; 3,19; 5,31; 17,30-31; 26,16-18; Róm 2,4; 2Kor 7,8-11; 1Thessz 1,9; 2Pt 3,9)

IX. Megigazulás, újjászületés, örökbefogadás

9. Hisszük, hogy a megigazulás Isten kegyelmes és igazságos tette, mely által az ember minden bűne teljes megbocsátást nyer, ő pedig felszabadul az elkövetett bűnök büntetése alól. A megigazulás következtében Isten igaznak fogadja el mindazokat, akik hisznek Jézus Krisztusban, és elfogadják Őt Uruként és Megváltójukként.

9.1. Hisszük, hogy az újjászületés vagy az új teremtés Istennek az a kegyelmi munkája, melynek során a bűnbánatot tartott (megtérő) hívő erkölcsi természete lelkileg megelevenedik, és egy olyan jól megkülönböztethető lelki életet kap, mely képes hinni, szeretni és engedelmeskedni Istennek.

9.2. Hisszük, hogy az örökbefogadás Istennek az a kegyelmi munkája, melynek eredményeképpen Isten a megigazult és újjászületett hívőt a gyermekévé fogadja.

9.3. Hisszük, hogy az istenkereső ember egyszerre tapasztalja meg a megigazolást, az újjászületést és az örökbefogadást, és hogy ezeknek feltétele a bűnbánat és az azt követő hit. Hisszük azt is, hogy Isten eme munkájáról, valamint az így létrejött kegyelmi állapotról a Szentlélek bizonyosságot tesz.

(Lk 18,14; Jn 1,12-13; 3,3-8; 5,24; ApCsel 13,39; Róm 1,17; 3,21-26.28; 4,5-9.17-25; 5,1.16-19; 6,4; 7,6; 8,1.15-17; 1Kor 1,30; 6,11; 2Kor 5,17-21; Gal 2,16-21; 3,1-14.26; 4,4-7; Ef 1,6-7; 2,1.4-5; Fil 3,3-9; Kol 2,13; Tit 3,4-7; 1Pt 1,23; 1Jn 1,9; 3,1-2.9; 4,7; 5,1.9-13.18)

X. Keresztyén szentség és teljes megszentelődés

10. Hisszük, hogy a megszentelődés Isten újjászületést követő munkája, mely a hívőket Krisztus hasonlóságára formálja át. Isten kegyelme végzi ezt a Szentlélek által a kezdeti megszentelődéskor vagy újjászületéskor (a megigazítással egy időben), a teljes megszentelődéskor, míg nem a Szentlélek folyamatos hívőket tökéletesítő munkája a megdicsőülésben teljesebbé ki. A megdicsőüléskor teljesen a Fiú képmására formálódunk át.

Hisszük, hogy a teljes megszentelődés Istennek az az újjászületést követő tette, mely által a hívő megszabadul az eredendő bűntől vagy romlottságtól. A teljes megszentelődéskor az ember eljut arra az állapotról, amikor életét teljesen odaszánja Istennek, és engedelmeskedik a benne tökéletessé lett szeretetnek.

Mindez a Szentlélekkel való megkeresztelkedéskor vagy betöltekezéskor történik, és ez az átélés két megtapasztalással jár együtt: a szív megtisztul a bűntől, és jelenlétével beköltözik a Szentlélek a hívő szívébe. Ennek eredményeképpen a keresztyén erőt/hatalmat kap az élethez és a szolgálathoz.

A teljes megszentelődést Jézus vére teszi lehetővé, és egy pillanat alatt, kegyelemből hit által kapjuk meg. Ezt azonban meg kell előznie annak, hogy életünket teljesen odaszenteljük Istennek. Isten eme munkájáról és erről a kegyelmi állapotról bizonyosságot tesz a Szentlélek.

Ezt az átélést más kifejezésekkel is szoktuk illetni, melyek a teljes megszentelődés különböző szakaszaira utalnak, például „keresztyén tökéletesség”, „tökéletes szeretet”, „a szív tisztasága”, „szentlélekkeresztység vagy Szentlélekkel való betöltekezés”, „az áldás teljessége” és „keresztyén szentség”.

10.1. Hisszük, hogy határozott különbség van a tiszta szív és az érett jellem között. A tiszta szívet azonnal, a teljes megszentelődés eredményeképpen kapjuk meg, míg az érett jellem a kegyelemben való növekedés eredménye.

Hisszük, hogy a teljes megszentelődés kegyelme magában foglalja az Istentől jövő kezdeményezést, hogy mint krisztusi tanítványok növekedjünk a kegyelemben. Ezt a kezdeményezést azonban folyamatosan táplálni kell, és különös figyelmet kell fordítani a jellem és a személyiség krisztusivá érlelésének és az ember lelki fejlődésének feltételeire és folyamataira. Az ilyen céltudatos erőfeszítés nélkül ugyanis meggyengülhet bizonyosságunk, és az Isten kegyelmének munkáját feltartóztathatjuk, magát a kegyelem munkáját is akadályozhatjuk, sőt akár végérvényesen el is veszíthetjük.

A kegyelmi eszközök – azon belül is a közösség, a fegyelmezett élet és az egyház sákramentumai – segítenek a hívőknek, hogy növekedjenek a kegyelemben és a teljes szívvel való szeretetben Isten és felebarátaik felé.

(Jer 31,31-34; Ez 36,25-27; Mal 3,2-3; Mt 3,11-12; Lk 3,16-17; Jn 7,37-39; 14,15-23; 17,6-20; ApCsel 1,5; 2,1-4; 15,8-9; Róm 6,11-13.19; 8,1-4.8-14; 12,1-2; 2Kor 6,14-7,1; Gal 2,20; 5,16-25; Ef 3,14-21; 5,17-18.25-27; Fil 3,10-15; Kol 3,1-17; 1Thessz 5,23-24; Zsid 4,9-11; 10,10-17; 12,1-2; 13,12; 1Jn 1,7.9)

(„Keresztyén tökéletesség”, „tökéletes szeretet”: 5Móz 30,6; Mt 5,43-48; 22,37-40; Róm 12,9-21; 13,8-10; 1Kor 13; Fil 3,10-15; Zsid 6,1; 1Jn 4,17-18)

„Tiszta szív”: Mt 5,8; ApCsel 15,8-9; 1Pt 1,22; 1Jn 3,3

„Szentlélekkereszttség vagy szentlélekkel való betöltekezés”: Jer 31,31-34; Ez 36,25-27; Mal 3,2-3; Mt 3,11-12; Lk 3,16-17; ApCsel 1,5; 2,1-4; 15,8-9

„Az áldás teljessége”: Róm 15,29

„Keresztyén szentség”: Mt 5,1-7,29; Jn 15,1-11; Róm 12,1-15,3; 2Kor 7,1; Ef 4,17-5,20; Fil 1,9-11; 3,12-15; Kol 2,20-3,17; 1Thessz 3,13; 4,7-8; 5,23; 2Tim 2,19-22; Zsid 10,19-25; 12,14; 13,20-21; 1Pt 1,15-16; 2Pt 1,1-11; 3,18; Júd 20-21)

XI. Az Egyház

11. Hiszünk az Egyházban, a közösségben, amely Jézus Krisztust Úrnak vallja; Isten szövetségben élő népében, mely szövetség megújított Krisztusban; Krisztus testében, melyet a Szentlélek hívott egybe az Ige által.

Isten arra hívja az Egyházat, hogy élete megnyilvánuljon a Szentlélek egységében és közösségében; Isten imádásában az Ő Igéjének hirdetése, a szentségek gyakorlása és az Ő nevében végzett szolgálat révén; a Krisztusnak való engedelmségben és a kölcsönös számon kérhetőségben.

Az Egyház küldetése a világban az, hogy a Szentlélek erejével részt vegyen Krisztus megváltó munkájában. Az egyház ezen küldetését tanítványképzés, evangelizáció, szeretetszolgálat, az igazságárt történő kiállás és az Isten országáról szóló bizonyoságtétel által végzi.

Az Egyház olyan történelmi valóság, amely a kulturális feltételek adta formában szervezi önmagát. Létezik úgy, mint helyi gyülekezetek közössége, és úgy is, mint egyetemes közösség. Az Egyház elkülöníti (felszenteli) az Isten által meghatározott szolgálatokra elhívott embereket. Az Egyházat Isten arra hívja, hogy az Ő vezetése alatt éljen Jézus Krisztus eljövételét várva, a beteljesedés reménységében.

(2Móz 19,3; Jer 31,33; Mt 8,11; 10,7; 16,13-19,24; 18,15-20; 28,19-20; Jn 17,14-26; 20,21-23; ApCsel 1,7-8; 2,32-47; 6,1-2; 13,1; 14,23; Róm 2,28-29; 4,16; 10,9-15; 11,13-32; 12,1-8; 15,1-3; 1Kor 3,5-9; 7,17; 11,17-33; 12,3.12-31; 14,26-40; 2Kor 5,11-6,1; Gal 5,6.13-14; 6,1-5.15; Ef 4,1-17; 5,25-27; Fil 2,1-16; 1Thessz 4,1-12; 1Tim 4,13; Zsid 10,19-25; 1Pt 1,1-2.13; 2,4-12.21; 4,1-2.10-11; 1Jn 4,17; Júd 24; Jel 5,9-10)

XII. Kereszttség

12. Hisszük, hogy az Urunk által parancsolt keresztyén kereszttség egy olyan szentség, mely jelzi, hogy a keresztkelő elfogadja Jézus Krisztus engesztelő áldozatának jótéteményeit az életére nézve. A kereszttség szentségét hívóknak szolgáltatjuk ki, és ez Jézus Krisztusba mint Megváltójukba vetett hitük, valamint szentségben és igazságban való teljes engedelmségük kinyilvánítása.

A kereszttség az új szövetség jele, és kisgyermek is megkeresztelhető, ha a szülők vagy gyámjai kérik ezt, és vállalják, hogy megfelelő keresztyén nevelésben részesítik a keresztkelőket.

A keresztkelés végezhető meghintéssel, fejre öntött vízzel vagy alámerítéssel, a keresztkelő kérésének megfelelően.

(Mt 3,1-7; 28,16-20; ApCsel 2,37-41; 8,35-39; 10,44-48; 16,29-34; 19,1-6; Róm 6,3-4; Gal 3,26-28; Kol 2,12; 1Pt 3,18-22)

XIII. Úrvacsora

13. Hisszük, hogy a megemlékezési és közösségi vacsora, melyet a mi Urunk és Megváltónk, Jézus Krisztus alapított, lényegét tekintve egy újszövetségi szentség, amely az Ő önfeláldozó halálát hirdeti, melynek érdemein keresztül a hívőknek életük és üdvösségük van, és Krisztusban ígéretet kaptak minden lelki áldásra. Az úrvacsora kifejezetten azok számára van, akik felkészültek megfelelő tisztelettel értékelni a jelentőségét, ezzel is hirdetve az Úr halálát, míg újra el nem jön. Mivel ez egy közösségi ünnep, csak azokat kell hívni a benne való részvételre, akik hisznek Krisztusban, és szeretik a testvéreiket, vagyis a többi szentet.

(2Móz 12,1-14; Mt 26,26-29; Mk 14,22-25; Lk 22,17-20; Jn 6,28-58; 1Kor 10,14-21; 11,23-32)

XIV. Isteni gyógyítás

14. Hiszünk az isteni gyógyítás bibliai tanításában, és arra buzdítjuk tagjainkat, hogy imádkozzanak hittel a betegnek gyógyulásáért. Hisszük azt is, hogy Isten gyógyít az orvostudomány felhasználásával is.

(2Kir 5,1-19; Zsolt 103,1-5; Mt 4,23-24; 9,18-35; Jn 4,46-54; ApCsel 5,12-16; 9,32-42; 14,8-15; 1Kor 12,4-11; 2Kor 12,7-10; Jak 5,13-16)

XV. Krisztus második eljövetele

15. Hisszük, hogy az Úr Jézus Krisztus újra eljön. Hisszük, hogy mi, akik élünk az Ő eljövetelkor, nem fogjuk megelőzni azokat, akik Krisztusban hunytak el, hanem ha őbenne maradunk, a feltámadt szentekkel együtt elragadtatunk a levegőbe, hogy találkozunk az Úrral és örökre vele legyünk.

(Mt 25,31-46; Jn 14,1-3; ApCsel 1,9-11; Fil 3,20-21; 1Thessz 4,13-18; Tit 2,11-14; Zsid 9,26-28; 2Pt 3,3-15; Jel 1,7-8; 22,7-20)

XVI. Feltámadás, ítélet és örök élet

16. Hiszünk a halottak feltámadásában, abban, hogy az igazak és a hamisak teste egyaránt feltámad és egyesül lelkükkel – „akik a jót tették, az életre támadnak fel; akik pedig a rosszat cselekedték, az ítéletre támadnak fel”.

16.1. Hiszünk az eljövendő végítéletben, amikor minden ember megjelenik Isten előtt, hogy megítélje őket az ezen a világon elkövetett cselekedeteik szerint.

16.2. Hisszük, hogy akik üdvözítő hittel, engedelmesen követték Urunkat, Jézus Krisztust, dicsőséges örök életben részesülnek; azokra pedig, akik mindvégig ellenálltak, és nem bánták meg a bűneiket ebben az életben, örök szenvedés vár a pokolban.

(1Móz 18,25; 1Sám 2,10; Zsolt 50,6; Ézs 26,19; Dán 12,2-3; Mt 25,31-46; Mk 9,43-48; Lk 16,19-31; 20,27-38; Jn 3,16-18; 5,25-29; 11,21-27; ApCsel 17,30-31; Róm 2,1-16; 14,7-12; 1Kor 15,12-58; 2Kor 5,10; 2Thessz 1,5-10; Jel 20,11-15; 22,1-15)

EGYHÁZTANUNK

A keresztyén egyházhoz tartozunk

Az „egyház” szót gyakran nehéz értelmezni. Miután oly sokféle értelemben használjuk, pontosabban meg kell határozunk. Ezt nevezik „egyháztanak”, ami „az egyház tanulmányozását” jelenti.

A Názáreti Egyház először is azonosul azzal, amit a Biblia „Isten népének” nevez. Konkrétabban, az „egy, szent, egyetemes és apostoli egyházhoz” tartozunk. Ez a kifejezés egy ősi hitvallásból származik, s minden idők keresztyénei mindenütt elfogadták. A kifejezésben mind a négy szó „az egyház” egy-egy fontos vonását írja le.

„Krisztus egyházába” kereszteltetünk bele, nem pedig a Názáreti Egyházba. A megkeresztelkedésünk egyszerre személyes és közösségi cselekedet, ahol Isten kegyelmét látjuk munkálkodni: mind a megelőző kegyelmét – ami azt jelenti, hogy Isten már azelőtt munkálkodott az életünkben, hogy megismertük volna őt –, mind az üdvözítő kegyelmét.

Szolgálóink „Isten egyházában”⁴ részesülnek a felszentelésben, nem pedig a Názáreti Egyházban. Ennek következtében názáreti gyülekezeteink az „egyetemes egyház” konkrét megnyilvánulásai, amely kifejezés minden idők összes híveinek gyűjtőfogalmát jelöli.

Vallást teszünk az Isten szentségéről és egyházának szentségéről szóló bibliai beszámoló mellett. Isten az ő kegyelmének eszközeként választotta ki az egyházat, és a Szentlélek által hívta létre. A Szentlélek az egyház életerejé, és ő teszi azt Krisztus élő testévé a világban. A keresztyén egyház tanúskodik arról

4 Ezek a szavak minden felszentelést tanúsító oklevélen megtalálhatók.

az igazságról, hogy Isten imádata az emberi élet egyetlen valódi fókusza. Ezért az egyház megtérésre és életük megváltoztatására szólítja fel a bűnösöket. A gazdag gyülekezeti élet révén táplálja a hívők szent életét, és megszentelt életre hívja őket, ami Krisztushoz való hasonlóságot jelent. Az egyház a maga szentségében és hűségében megmutatja a világnak Isten országát. Az egyház tehát a szó legvalóságosabb értelmében önmaga mércéje.

Istentől kapott küldetésünkhöz igazodunk

Isten hatalmas méretű világegyetemet alkotott. A világmindenségben és az egész történelem folyamán létrehozott egy népet az isteni képmás hordozása végett, hogy az isteni szeretet bővelkedhessen. Az ő világgal kapcsolatos küldetése jelent meg először, és tőle származik a mi küldetésünk. Amikor a bűn megromtotta a teremtett világot, Isten kijelentette e küldetés megváltó jellegét: „az egész teremtett világ helyreállítása Isten teremtésének céljai szerint”.⁵ Az emberiség helyreállítása alapvető része Isten küldetésének.

John Wesley megszentelődésként határozta meg ezt a helyreállítást. Saját szavaival élve ez azt jelenti, hogy „lelkünk az Isten képmására... megújul”,⁶ amit így jellemezett: „igazságban és valóságos szentségben”.⁷ Isten missziói küldetése tükröződött Ábrahám elhívásában, akit Ő kiválasztott, hogy megáldja, hogy Ábrahám utódai által „nyerjen áldást a föld minden nemzetsége” (1Mózes 12,1–3). Ez a zsidók történelmében nyilvánult meg, akik tanúskodtak az egy Istenről, akinek nevét hirdették a föld népeinek.

A keresztyének Szentháromságként tapasztalják Istent – mint aki három személy az egyben –, aki Urunk Jézus Krisztusban nyilatkozik meg a legteljesebben. A Szentlélek Isten missziói küldetésére hív és készít föl bennünket. Az egyház abba a szövetségbe lép be, amelyet Isten elsőként Ábrahámmal kötött. Megszentelt élete részeként az egyház továbbra is áldást jelent az összes nemzetség számára.

Más keresztyénekhez csatlakozva veszünk részt Isten missziói küldetésében, de szilárdan ragaszkodunk ahhoz a látásunkhoz, hogy nemzetközi felekezet vagyunk, rendezetté téve sajátos életmódunkat. Az országhatárok azonban nem határozzák meg az egyház korlátait, mivel Krisztus minden nemzet és rassz előtt megnyitja azt.

Krisztushoz hasonlóan szolgálva a világban

A keresztyén szolgálat alapja az a bibliai utasítás, hogy tanúskodjunk Isten szeretetéről – amely szeretet Krisztus személyében látható a legvilágosabban. A hívők megerősítik ezt a szolgálatot, amikor megkezesztesztek. Ott kijelentik azt a szándékukat, hogy Krisztus tanítványaiként nyilvánosan tanúskodni akarnak Róla. A hűséges tanítványság Isten bennünk levő belső kegyelmének külső jele. Ugyanígy annak jele is, hogy az isteni kegyelem munkálkodik a világban, melyet „úgy szeretett Isten” (János 3,16). Krisztus testének tagjaiként minden hívő fel van készítve a szolgálatra. Egyesek sajátos jellegű vezetésre hívtak el az egyházban, és az egyház felszenteli őket mint apostoli szolgálókat. Más szóval az egyház elismeri, hogy ők olyan vezetők, akik az apostolok által elkezdett munkát folytatják. Elhívásuk mély személyes meggyőződésükben gyökerezik.

5 Roger L. Hahn, „The Mission of God in Jesus’ Teaching on the Kingdom of God” /Isten missziói küldetése Jézus Isten országáról szóló tanításában/, in Keith Schwanz és Joseph Coleson, szerk., *Missio Dei: A Wesleyan Understanding /Missio Dei – Wesleyánus értelmezésben/* (2011), 58.

6 John Wesley, *Prédikációk III.* (2007), 154.

7 John Wesley, *A keresztyén tökéletesség világos leírása* (2013), 28., 38.

Az egyházi személyek (akiket szolgálóként felszenteltek) és a laikusok (az összes többi hívő) együttesen ítélik és erősítik meg a kegyelmi ajándékok és képességek meglétét Krisztus testének tagjaiban. Ez mindenekelőtt a helyi gyülekezetben történik. Azután a kerületi gyűlésen – azon az éves eseményen, amelyre a gyülekezetek összegyűlnek, hogy támogassák egymást és a felekezet munkáját – megválasztják azokat, akiket szolgálóvá akarnak felszentelni. A diakónusok olyan szolgálatokra hívtak el és lettek felszentelve, amelyekben nem elsődleges feladatuk az igehirdetés és a szentségek kiszolgáltatása. A lelkészeket arra szentelik fel, hogy Krisztus testét formálják az evangélium hirdetése, a szentségek kiszolgáltatása, az emberek istenimádatának elősegítése és a gyülekezeti élet rendjének biztosítása révén.

A szuperintendenseket a laikusok és egyházi személyek gyűlései választják meg kerületi vagy egyetemes tisztségre. A kerületi szuperintendensek egy meghatározott terület gyülekezeteinek, tagjainak és egyházi személyeinek pásztori és lelki vezetését biztosítják. Az egyetemes szuperintendensek apostoli és pásztori szolgálatot látnak el az egész felekezetben, fenntartva az egyház egységét a tanításban és a szentségben. Testületileg példázzák Krisztus életét, és olyan látást fogalmazzák meg, amelyet az egyház egésze magáévá tud tenni.

Nemzetközi távlatokban kell gondolkodniuk. Rájuk hárul az a feladat, hogy megfogalmazzák az egyház különféle részeire vonatkozó látást és erőforrásigényeket, részt vegyenek a forrásoknak a világ szűkülő területein folyó szolgálatunk általi szétosztásában, s egyesítsék az egyházat a misszió és az üzenet terén. A szolgálók különböző kerületi gyűléseken történő felszentelése révén és több más módon fenntartják e nemzetileg, gazdaságilag, fajilag és nyelviileg rendkívül változatos felekezet egységét.

EGYHÁZKORMÁNYZÁSUNK

A Názáreti Egyház mindig tisztában volt azzal, hogy az egyetemes egyháznak csupán az egyik megnyilvánulása vagyunk. Úgy tartjuk, hogy a Szentírás az egyházkormányzás semmilyen konkrét formáját nem jelenti ki, s egyházkormányzásunkat a közös megegyezés alakíthatja, feltéve, hogy megegyezésünk semmiben nem mond ellent a Szentírásnak. Ezért hisszük, hogy célunknak és küldetésünknek kell meghatározni a felépítésünket. (További információk végezt Id. az Egyházrend „Történelmi áttekintés” című részét.)

A Názáreti Egyház az egyházszerzés történelmi módszerének („methodista episzkopális [püspöki] egyházkormányzás”) demokratikus változatát alkalmazza. Fölerősítettük az egyházi személyek és laikusok hangját, s korlátoztuk a püspöki tisztséget, helyette a választott „szuperintendensek” mellett döntve. A názáreti egyházkormányzás alapvető elemei a következők.

Egyházkormányzásunknak három szintje van:

- Az Egyetemes Gyűlés egyetemes szuperintendenseket választ, akik a felekezet egyetemes szolgálatait irányítják, és joghatóságot gyakorolnak az egész egyház felett. Az adott Egyetemes Gyűléstől a következőig szolgálnak, és minden Egyetemes Gyűlésen újra kell választani őket. Mindegyik egyetemes szuperintendenshez kerületek sora tartozik, s a saját területén neki kell vezetnie a kerületi gyűléseket és felszentelnie az új szolgálókat. Az egyetemes szuperintendensek száma az évek során változott, de 1960 óta hat maradt. Ők alkotják együttesen az Egyetemes Szuperintendensek Testületét, amely évente többször ülésezik.
- Az Egyetemes Gyűlés választ egy Egyetemes Vezetőséget, melyben a laikusok száma megegyezik az egyházi személyekével. Az Egyetemes Vezetőség évente ülésezik, és megválasztja az egyház egyetemes tisztségviselőit és szolgálati ágainak vezetőit, valamint felülvizsgálja az egyház egyetemes szolgálatainak szabályzatait, költségvetését és működését.

- A gyülekezeteket területi alapon kerületekbe soroljuk, melyek élén kerületi szuperintendensek állnak. A kerületi egyház missziói célokat szem előtt tartva szerveződik, és évente jön össze a kerületi gyűlésen. A kerületi gyűlés választja meg a kerületi szuperintendenst, akinek az a feladata, hogy gondozza a gyülekezeteket és lelkipásztorokat, új gyülekezeteket plántáljon, és gondoskodjon a kerület egészségéről.
- A gyülekezetek a kerületi szuperintendenssel egyeztetve és az ő jóváhagyásával hívják meg saját lelkipásztorukat, s maguk kezelik pénzügyeiket és működésüket.
- A Názáreti Egyház kerületeit régiókba soroljuk. Jelenleg hat régió van: Afrika, Ázsia-Óceánia, Eurázsia, Közép-Amerika, Dél-Amerika és USA-Kanada). A régiók az egyház missziós és nem az egyházkormányzási struktúrájához tartoznak.
- A templomok és parókiák a kerület tulajdonát képezik, de a gyülekezetek gondjaira vannak bízva.
- Az egyház minden tisztségét nők és férfiak egyaránt betölthetik – úgy az egyházi személyek, mint a laikusok esetében.
- Fontos dokumentumainkat, egyházkormányzási struktúránkat és szabályzatainkat összegyűjtve az Egyházrend tartalmazza. Az Egyházrend változtatásait az Egyetemes Gyűlés valósítja meg.

AZ EGYHÁZ

A helyi gyülekezet

A Názáreti Egyház azt akarja, hogy minden ember megtapasztalja Isten átformáló kegyelmét a bűnök bocsánata és a szív megtisztulása révén, amely Jézus Krisztusban a Szentlélek hatalma által valósulhat meg.

Elsődleges küldetésünk „Krisztushoz hasonló tanítványokat képezni a népek között”. Meggyőződésünk szerint ez azt jelenti, hogy új hívőknek kell csatlakozniuk közösségeinkhez a helyi gyülekezetek tagjaként, ahol felkészítik őket Krisztus szolgálatára.

Az egyház végső célja mindenkit úgy állítani Isten elé az utolsó napon, mint aki tökéletes (Kolossé 1,28).

A hívők megtérése, tökéletesedése, tanítása és kiküldése a helyi gyülekezetben történik. A helyi gyülekezet, Krisztus Teste a hitünk és küldetésünk képviselője.

Az egyházkerület

A helyi gyülekezeteket az egyházkormányzás céljait szem előtt tartva egyházkerületekbe és egyházrégiókba soroljuk.

Az egyházkerület kölcsönösen egymástól függő helyi gyülekezetek szervezete. Kerületté szerveződésük célja elősegíteni az egyes helyi gyülekezetek küldetésének betöltését egymás kölcsönös támogatása, a források megosztása és az együttműködés révén.

Az adott egyházkerület felügyeletét a egyházkerületi szuperintendens látja el a Kerület Tanácsadó Testületével együtt.

Az egyetemes egyház

A Názáreti Egyházban az egység alapjait azok a nézetek, egyházkormányzási elvek, meghatározások és eljárások alkotják, amelyek az Egyházrendben találhatóak.

Ennek az egységnek a magját a Hitelek mondják ki. Minden régióban és nyelvterületen arra biztatjuk az egyházat, hogy fordítsák le a széles körben terjesszék és tanítsák híveink körében ezeket a hiteket. Ez az aranyzál, amely átszövi mindazt, amit názáreti hívőkként teszünk, és akik vagyunk.

Ezt az egységet tükrözi látható módon az Egyetemes Gyűlés, amely „a Názáreti Egyház legfőbb tanítást megfogalmazó, jogalkotó és választó szerve” (Egyházrend, §300.).

Másodszor, ezt tükrözi a nemzetközi Egyetemes Vezetőség, amely az egész Egyházat képviseli.

Harmadszor, ezt tükrözi az Egyetemes Szuperintendensek Testülete, melynek tagjai értelmezhetik az Egyházrendet, jóváhagyhatják a kulturális adaptációkat, és embereket szentelhetnek fel a szolgálatra.

A Názáreti Egyház a képviseleti egyházkormányzást gyakorolja, elkerülve így egyfelől a püspöki kormányzás, másfelől a korlátlan kongregacionalizmus szélsőségeit.

Az egyház nem csupán összefüggő, hanem kölcsönösen összefüggő test. A bennünket összekapcsoló kötelékek erősebbek, mint a bármikor elvágható egyetlen kötél.

Mi a közös összetartó erőnk forrása? Jézus Krisztus.

AZ ÖSSZEKAPCSOLT EGYHÁZ

A Názáreti Egyház a szentség tanára összpontosító emberek és gyülekezetek alaposan egymáshoz kapcsolódó hálózata. Nem független gyülekezetek laza csoportosulása, és nem is csupán olyan gyülekezetek szövetsége, amelyek néhány nézetet osztanak, de valódi, szerves kapcsolat nélkül.

Az egyház nem védekezésből kapcsolódik egygé.

Ezen azt értjük, hogy helyi gyülekezetek kölcsönösen összefüggő teste vagyunk, melyek kerületekké szerveződnek, hogy betölthessük közös küldetésünket: „Krisztushoz hasonló tanítványokat képezzünk a népek között”. Kötelezettséget vállaltunk egymás előtt az elszámoltathatóságra a misszió kedvéért és azért, hogy megőrizzük közösen vallott nézeteink integritását.

Összekapcsolt egyházként közösek:

- a nézeteink;
- az értékrendünk;
- a küldetésünk;
- a feladataink.

A közös feladatokhoz tartozik az anyagi együttműködés. Mindegyik gyülekezet adakozik a Világevangelizációs Alap javára és más különleges missziós célokra.

A názáreti hívők kezdettől fogva Krisztushoz hasonló tanítványokat képeznek a népek között az egyetemes szolgálat révén. Folyamatosan bővülnek és nőnek a Krisztus evangéliumával elért területek. Amikor imádkozunk és nagylelkűen adakozunk, másokhoz csatlakozva többet teszünk, mint amit egyedül tehetnénk. A helyi gyülekezetünknek adott minden adománynak célja van a misszió támogatása terén.

A Názáreti Egyház nem az egyenlő adakozás, hanem az egyenlő áldozatvállalás elvét vallja. Ez egy bibliai fogalom, amely a helyi gyülekezetek gazdasági fejlődésétől függetlenül fontos szerepet játszik egy világméretű egyházban.

A Világevangelizációs Alap a felekezeti adakozás módszere. Időnként találkozhatunk „a misszió anyagi támogatása” kifejezéssel, amely tágabb jelentésű a Világevangelizációs Alapnál, és a misszió finanszírozásának a világ különböző részein eltérő módjait jelöli.

Az egyház missziójának és szolgálatainak támogatása a Világmisszió minden régiójában továbbra is működik. A misszió finanszírozása sokat jelent az egyháznak olyan értelemben, hogy sokan adakoznak áldozatosan.

A világszerte befolyó összes adományt tekintve átlagosan 86,1% jut a helyi gyülekezetünk szolgálataira. A kerületi szolgálatok körülbelül az adományok 4,5%-át használják fel. A Názáreti Egyház főiskolái az adományok nagyjából 1,8%-ából oktatják és képezik tanítvánnyá a hallgatókat. Így a gyülekezetünk adományainak 7,6%-a jut a Világevangelizációs Alapnak a misszionáriusok, világméretű szolgálatok és más jóváhagyott különleges missziói célú felajánlások támogatására.

Látható, hogy az adományaink biztosítják az oktatást, a tanítványok képzését, valamint azt, hogy a jó hír eljusson gyerekekhez, fiatalokhoz és felnőttekhez. Amikor adakozunk, csatlakozunk az összekapcsolt egyház más tagjaihoz; szeretjük a megtört embereket, világszerte elérjük az elveszett lelkeket, és Krisztushoz hasonló tanítványokat képezünk a népek között.

A Világevangelizációs Alap (VEA) és egyéb missziós célú gyűjtések egyaránt hozzátartoznak az anyagi felelősségvállaláshoz, melyek lehetővé teszik, hogy az egyház misszionáriusokat küldjön ki, helyi vezetőket képezzen ki, és gondoskodjon tanárokról, akik evangelizálják, tanítvánnyá nevelik, és tanítják a názáreti hívők következő nemzedékét.

A NÁZÁRETISEK ADOMÁNYAIKKAL ÍGY TÁMOGATJÁK A MISSZIÓT

Keresztyén. Szentség. Misszió.

A szemünk láttára válik valóra első egyetemes szuperintendensünk, Phineas F. Bresee látása. Ő kezdetől fogva arról az „isteni panorámáról” beszélt, hogy a Názáreti Egyház „szabadulással és az Úrnak való odaszentesítéssel” övezi a földgolyót.

Minden názáreti hívő a lakóhelyétől függetlenül részt vesz e látás szélesebb körű megvalósításában.

Minden egyes megváltozott élet a mindenkinek teljes szabadulást kínáló wesleyánus szentségteológia tanításáról tanúskodik.

Az egyház küldetése – „Krisztushoz hasonló tanítványokat képezni a népek között” – arra emlékeztet minket, hogy lelki feladatot kaptunk, s ugyanakkor jól kell sáfárkodnunk az Úr által biztosított összes forrásunkkal.

A küldetés Istentől van, ami azt jelenti, hogy célunk a legmagasabb rendű cél, melynek elérését a bennünk lakozó Szentlélek teszi lehetővé.

Miközben tiszteletben tartjuk „szép örökségünket”, az egyház nem mehet vissza – és egy helyben sem maradhat. Jézus Krisztus követőiként tovább kell haladnunk ama város felé, „amelynek tervezője és alkotója az Isten” (Zsidók 11,10).

Íme, Isten mindent újjá tesz!

HITVALLÁSUNK

1

Hiszünk az egy Istenben – az Atyában, a Fiúban és a Szentlélekben.

2

Hisszük, hogy a teljes mértékben Istentől ihletett ószövetségi és újszövetségi Szentírás magában foglalja a hithez és a keresztyn élethez szükséges összes igazságot.

3

Hisszük, hogy az ember bukott természettel születik, és ezért hajlamos a rosszra – mégpedig szakadatlanul.

4

Hisszük, hogy akik végül nem bánják meg bűneiket, azok reménytelenül és örökre elvesznek.

5

Hisszük, hogy az egész emberiség részesülhet Jézus Krisztus engesztelésében; és hogy mindazok, akik megbánják bűneiket és hisznek az Úr Jézus Krisztusban, megigazulnak, újjászületnek, és megszabadulnak a bűn hatalmából.

6

Hisszük, hogy az újjászületést követően a hívőknek az Úr Jézus Krisztusba vetett hit által teljesen meg kell szentelődniük.

7

Hisszük, hogy a Szentlélek bizonyosságot tesz az újjászületésről, valamint a hívők teljes megszentelődéséről.

8

Hisszük, hogy Urunk visszatér, a halottak feltámadnak, és eljön az utolsó ítélet.

